

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-93-20

Druk nr 738
Warszawa, 17 listopada 2020 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister – Członek Rady Ministrów Michał Dworczyk.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) geologia;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, ustawę z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji, ustawę z dnia 14 lutego 2003 r. o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 30 lipca 2004 r. o uposażeniu posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawę z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012, ustawę z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, ustawę z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawę z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki

- b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a)leśnictwo i łowiectwo;”,
 - c) po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:
„24a)centrum administracyjne rządu;”;
- 2) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:
- „Art. 8a. 1. Dział geologia obejmuje sprawy:
- 1) polityki i bezpieczeństwa surowcowego państwa w zakresie surowców kopalnych;
 - 2) badania zasobów surowców kopalnych i zarządzania nimi oraz zarządzania górotworem;
 - 3) kwalifikacji w zakresie geologii;
 - 4) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie zasobów surowców kopalnych oraz udział w pracach organów instytucji międzynarodowych;
 - 5) funkcjonowania państwowej służby geologicznej.
2. Minister właściwy do spraw geologii sprawuje nadzór nad Państwowym Instytutem Geologicznym – Państwowym Instytutem Badawczym.”;
- 3) w art. 9:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) podejmowania działań sprzyjających wzrostowi konkurencyjności oraz innowacyjności gospodarki polskiej, z wykorzystaniem nowoczesnych technologii;”,

jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, ustawę z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ustawę z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich, ustawę z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz, ustawę z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami oraz ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad Prezesem Głównego Urzędu Miar i Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych oraz nad działalnością Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej i Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.”;
- 4) w art. 9a w ust. 1 uchyla się pkt 12;
- 5) w art. 11 w ust. 1:
 - a) w pkt 5 po wyrazach „hydrologiczno-meteorologicznej” skreśla się wyrazy „i państwowej służby hydrogeologicznej, z wyłączeniem zagadnień monitoringu wód podziemnych”;
 - b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) infrastruktury wsi w zakresie melioracji, zaopatrzenia wsi i rolnictwa w wodę oraz oczyszczania ścieków.”;
- 6) w art. 11a w ust. 1:
 - a) w pkt 1 wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „w porozumieniu z Głównym Geologiem Kraju”;
 - b) w pkt 2 wyrazy „udzielanych przez ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „udzielanych przez Głównego Geologa Kraju”;
- 7) w art. 13a w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udziału w kształtowaniu międzynarodowej polityki klimatycznej i polityki dotyczącej zrównoważonego rozwoju, w tym w ramach Unii Europejskiej, w szczególności udziału w negocjacjach dotyczących transformacji ekologicznej, klimatycznej, w tym transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej;”;
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kształtowania i prowadzenia polityki na rzecz gospodarki neutralnej klimatycznie;”;
 - c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wdrażania polityki klimatycznej Unii Europejskiej, w tym w zakresie zarządzania środkami na cele transformacji ekologicznej i klimatycznej, w szczególności zarządzania środkami na cele transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej oraz zarządzania aukcjami uprawnień do

emisji gazów cieplarnianych oraz zagospodarowania uzyskanych w ich wyniku środków, z uwzględnieniem bezpieczeństwa energetycznego kraju, w tym bezpieczeństwa dostaw energii, surowców energetycznych i paliw;”;

- 8) w art. 15 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej sprawuje nadzór nad Prezesem Narodowego Centrum Sportu.”;
- 9) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:
„Art. 15a. 1. Dział leśnictwo i łowiectwo obejmuje sprawy:
1) zachowania, ochrony i powiększania zasobów leśnych;
2) gospodarki leśnej;
3) nasiennictwa w zakresie leśnego materiału rozmnożeniowego;
4) ochrony lasów i gruntów leśnych;
5) łowiectwa.
2. Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa sprawuje nadzór nad działalnością Państwowego Gospodarstwa Leśnego „Lasy Państwowe”, Instytutem Badawczym Leśnictwa oraz działalnością Biura Nasiennictwa Leśnego w Warszawie.”;
- 10) w art. 23 w ust. 1 w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) gospodarki odpadami,”;
- 11) art. 27a otrzymuje brzmienie:
„Art. 27a. Dział turystyka obejmuje sprawy turystyki społecznej, zagospodarowania turystycznego kraju oraz mechanizmów regulacji rynku turystycznego.”;
- 12) w art. 28:
a) w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 4–6,
b) uchyla się ust. 3;
- 13) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:
„Art. 29a. 1. Dział centrum administracyjne rządu obejmuje sprawy:
1) określania strategicznych kierunków rozwoju państwa i oceny funkcjonalności jego struktur;
2) analiz, prognoz i ocen skutków społeczno-gospodarczych projektowanych regulacji;
3) koordynacji działań administracji rządowej w zakresie powierzonym przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów;
4) polityki kadrowej w administracji rządowej;

- 5) koordynacji działań związanych ze współdziałaniem Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej, Senatem Rzeczypospolitej Polskiej i innymi organami państwowymi;
 - 6) obronności i bezpieczeństwa państwa – w zakresie zadań należących do działu;
 - 7) polityki informacyjnej Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów;
 - 8) obsługi merytorycznej, organizacyjno-prawnej, technicznej i kancelaryjno-biurowej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesów Rady Ministrów oraz innych podmiotów, jeżeli tak stanowią przepisy o ich utworzeniu.”;
- 14) w art. 33a w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 2. W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1637) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) Prezesa Polskiej Akademii Nauk, sekretarza stanu, członka Państwowej Komisji do spraw wyjaśniania przypadków czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego poniżej lat 15, członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, pierwszego zastępcy Prezesa Narodowego Banku Polskiego, podsekretarza stanu (wiceministra) w Kancelarii Prezydenta, wiceprezesa Narodowego Banku Polskiego, Zastępcy Rzecznika Praw Obywatelskich, Zastępcy Rzecznika Praw Dziecka, Zastępcy Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Zastępcy Rzecznika Finansowego, zastępcy Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, kierownika urzędu centralnego, wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk, wojewody, zastępcy kierownika urzędu centralnego, wicewojewody.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9g w ust. 6 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) urzędzie ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa – minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa.”;
- 2) w art. 30 w ust. 7 wyrazy „ministrem właściwym do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Prezes Rady Ministrów może określić komórki organizacyjne w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2, których pracownicy są urzędnikami państwowymi w rozumieniu ustawy.

2. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając charakter zadań wykonywanych w tych komórkach organizacyjnych, a także konieczność zapewnienia sprawnej organizacji urzędu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. 1492) w art. 13² ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty świadczące usługę będącą reklamą napojów alkoholowych wnoszą na wyodrębniony rachunek utworzony w tym celu przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu opłatę w wysokości 10% podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wynikającej z tej usługi.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 276, 284, 782 i 1086) w art. 24b w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ministrem właściwym do spraw klimatu” dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2169 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 w ust. 2, w art. 26 w ust. 2 oraz w art. 27 w ust. 1 w zdaniu drugim po wyrazie „środowiska” dodaje się przecinek i wyraz „geologii”;
- 2) w art. 27a w ust. 2b wyraz „9” zastępuje się wyrazem „10”.

Art. 8. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 4 w ust. 4, w art. 5 w ust. 1 w pkt 1, w art. 5b, w art. 9 w ust. 3, w art. 12 w ust. 2 w pkt 1, w art. 14 w ust. 2a, w art. 14a w ust. 4, w art. 22 w ust. 1 i 4, w art. 25 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 26 w ust. 5, w art. 32 w ust. 3 w pkt 1, w art. 33 w ust. 2 i w ust. 3 w pkt 9 w lit. a, w art. 35a w ust. 4, w art. 38 w ust. 2 i 6, w art. 40 w ust.

- 4, w art. 40a w ust. 12, w art. 44, w art. 46 w ust. 4, w art. 47 w ust. 2c, w art. 48b w ust. 2, w art. 49 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 53 w ust. 2, w art. 57 w ust. 4 oraz w art. 58 w ust. 6, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”;
- 2) w art. 14b w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, uwzględniając:”;
- 3) w art. 16:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru, na wniosek Dyrektora Generalnego, zaopiniowany przez ministra właściwego do spraw środowiska i radę gminy – w odniesieniu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa.”;
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister właściwy do spraw środowiska i rada gminy wyrażają opinię w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wystąpienia o jej wyrażenie. Niewyrażenie opinii w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się za niezgłoszenie zastrzeżeń.”;
- 4) w art. 17 wyrazy „Minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska”;
- 5) w art. 21a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Funkcję organu założycielskiego Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej pełni minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa.”;
- 6) w art. 27 w ust. 5 wyrazy „Minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska”;
- 7) w art. 35a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) pracownikom urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa zajmującym się nadzorem nad gospodarką leśną.”;

Art. 9. W ustawie z dnia z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805) w art. 6 w ust. 2 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) rozpatrywanie odwołań od decyzji kierownika jednostki operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041), o których mowa w art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333) w art. 29 w ust. 2 w pkt 18 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „państwowej służby hydrogeologicznej” zastępuje się wyrazami „państwowej służby geologicznej”.

Art. 11. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 oraz z 2020 r. poz. 471) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa lub upoważnionej przez niego osoby, wydawanej w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska;”;
- 2) w art. 12 w ust. 5a wyrazy „Minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”;
- 3) w art. 16 w ust. 4 w zdaniu pierwszym po wyrazach „ministrem właściwym do spraw środowiska” dodaje się wyrazy „oraz ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”;
- 4) w art. 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Kontrolę stosowania przepisów ustawy sprawują minister właściwy do spraw rozwoju wsi, minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa, marszałkowie województw oraz podmioty wymienione w art. 5 oraz art. 15 ust. 5 i art. 16 ust. 5.”;
- 5) w art. 33 w części wspólnej wyrazy „ministrem właściwym do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 12. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 4 w ust. 2 w pkt 2, w art. 6, w art. 8c w ust. 8, w art. 8e w ust. 1 w części wspólnej i w ust. 2, w art. 9a w ust. 5, w art. 10 w ust. 2, w art. 15 w ust. 4, w art. 16 w ust. 2, w art. 18 w ust. 4 i 5, w art. 21 w ust. 1, w art. 22 w ust. 2, w art. 23 w ust. 2, w art.

26a w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 27b w ust. 5 w pkt 3 i w ust. 6 i 7, w art. 28 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 3 w zdaniu pierwszym i w ust. 4, w art. 29b, w art. 30 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 32 w ust. 3, w art. 32a w ust. 5 w pkt 1 i 2 i w ust. 6 w pkt 1, w art. 34 w pkt 12, w art. 35a w ust. 1–4, 7, 8, w ust. 9 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 10 i 11, w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 39 w ust. 2a, w art. 41 w ust. 1, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 42 w ust. 2 w pkt 3 i w ust. 11, w art. 42ab w ust. 7, w art. 42e, w art. 43 w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 44 w ust. 3, w ust. 3b w pkt 7 i w ust. 5 i 6, w art. 44a w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 48 w pkt 7 w lit. b i c, w art. 49 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Państwowej Rady Ochrony Przyrody i Polskiego Związku Łowieckiego, ustali, w drodze rozporządzenia, listę gatunków zwierząt łownych, uwzględniając podział na zwierzynę płową, grubą, drobną oraz drapieżniki.”;

3) w art. 21 w ust. 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:”;

b) w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa – jako przewodniczący komisji,”;

– po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska,”;

4) w art. 44 w ust. 1 wyrazy „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy

do spraw leśnictwa i łowiectwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa”.

Art. 13. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2018 r. poz. 1799) w art. 25 w ust. 2 oraz w art. 42 w ust. 1 po wyrazach „podsekretarza stanu” dodaje się wyrazy „(wiceministra) w Kancelarii Prezydenta”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171 oraz z 2020 r. poz. 568 i 695) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) wyznaczyć, z urzędu lub na wniosek właściwego organu albo na wniosek strony, ministra zobowiązanego do załatwienia sprawy należącej do właściwości więcej niż jednego ministra lub kierownika centralnego urzędu, zawiadamiając jednocześnie o tym wszystkie inne właściwe organy oraz strony.”;
- 2) użyte w art. 10a w ust. 1, 4 i 5, w różnym przypadku, wyrazy „pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów właściwy do spraw analiz i studiów z zakresu kluczowych polityk publicznych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Rządowe Centrum Analiz”;
- 3) w art. 12 w ust. 1 po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) pełnomocników Prezesa Rady Ministrów w sprawach należących do zadań i kompetencji Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów; do pełnomocników Prezesa Rady Ministrów nie stosuje się art. 10 ust. 2.”;
- 4) w art. 14:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
 - „1a. Rada Legislacyjna jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących systemu prawa.
 - 1b. Do zadań Rady Legislacyjnej należy:
 - 1) opiniowanie dokumentów rządowych, w szczególności projektów ustaw oraz projektów innych aktów normatywnych z punktu widzenia ich zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, prawem Unii Europejskiej oraz spójności z obowiązującym systemem prawa;
 - 2) opiniowanie projektów ustaw o szczególnej doniosłości przygotowanych z inicjatywy posłów, Senatu, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej lub grupy

obywateli, skierowanych do Rady Ministrów w celu zajęcia stanowiska lub opiniowanie projektu stanowiska Rady Ministrów do tych projektów;

- 3) formułowanie wniosków lub opinii dotyczących metod i sposobów rozwiązywania problemów związanych ze stosowaniem Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz metod i sposobów wdrażania prawa Unii Europejskiej;
 - 4) formułowanie wniosków lub opinii w sprawach związanych z procesem stanowienia prawa, w tym co do zasad techniki prawodawczej;
 - 5) dokonywanie ocen stosowania obowiązującego prawa pod względem jego spójności, skuteczności i właściwego regulowania zjawisk społecznych;
 - 6) analizowanie potrzeby dokonania zmian prawa;
 - 7) organizowanie konferencji naukowych w sprawach należących do zadań Rady Legislacyjnej;
 - 8) opracowywanie materiałów, opinii i analiz, a także recenzowanie opracowań, zamieszczanych w czasopiśmie z zakresu legislacji wydawanym przez Rządowe Centrum Legislacji;
 - 9) inne zadania w zakresie, o którym mowa w ust. 1a, zlecone przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2l w brzmieniu:

„2a. W skład Rady Legislacyjnej mogą być powołane osoby wyróżniające się wiedzą prawniczą i dorobkiem praktyki prawniczej.

2b. Kadencja Rady Legislacyjnej trwa cztery lata.

2c. Członek Rady Legislacyjnej może być odwołany przed upływem kadencji przez Prezesa Rady Ministrów z powodu:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) nieuczestniczenia w pracach Rady Legislacyjnej przez co najmniej dwa kolejne miesiące kalendarzowe;
- 3) powołania na kierownicze stanowisko państwowe określone przepisami o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe;
- 4) wykonywania czynności lub zajęć pozostających w kolizji z obowiązkami członka Rady Legislacyjnej lub podważających zaufanie do jego niezależności bądź bezstronności.

2d. Osoba powołana w skład Rady Legislacyjnej w trakcie kadencji pełni swoje obowiązki do czasu zakończenia kadencji Rady Legislacyjnej.

2e. Członkom Rady Legislacyjnej przysługuje miesięczne wynagrodzenie ryczałtowe za udział w posiedzeniach Rady Legislacyjnej oraz wynagrodzenie za sporządzanie opinii, ekspertyz oraz innych opracowań, stanowiących przedmiot prawa autorskiego i objętych jego ochroną na podstawie odrębnych przepisów.

2f. Członkom Rady Legislacyjnej, mającym inne miejsce zamieszkania niż miejsce posiedzeń Rady, przysługują diety, zwrot kosztów przejazdów i noclegów związanych z uczestnictwem w tych posiedzeniach, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320).

2g. W pracach Rady Legislacyjnej bierze udział, z prawem głosowania, Prezes Rządowego Centrum Legislacji lub jego zastępca.

2h. W pracach Rady Legislacyjnej biorą także udział, bez prawa głosowania, właściwi ze względu na przedmiot rozpatrywanej sprawy ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, lub upoważnieni przez nich przedstawiciele – w przypadku ich zaproszenia do udziału w pracach Rady Legislacyjnej.

2i. Do udziału w pracach Rady Legislacyjnej mogą być zaproszeni, bez prawa głosowania, przedstawiciele organów państwa, w szczególności: Prezes Trybunału Konstytucyjnego, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Narodowego Banku Polskiego, lub ich zastępcy albo upoważnieni przez nich przedstawiciele, a także przedstawiciele innych instytucji państwowych oraz organizacji społecznych, zawodowych i samorządowych.

2j. Osobom zaproszonym do udziału w pracach Rady Legislacyjnej przysługują wynagrodzenie ryczałtowe za udział w posiedzeniu Rady Legislacyjnej oraz wynagrodzenie za sporządzanie opinii i ekspertyzy, oraz diety, zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

2k. Wysokość wynagrodzenia ryczałtowego, o którym mowa w ust. 2e i 2j, nie może być wyższa niż sześciokrotność kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa.

2l. Wysokość wynagrodzenia za sporządzanie opinii, ekspertyz oraz innych opracowań, o którym mowa w ust. 2e i 2j, nie może być wyższa niż dwukrotność

kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania Rady Legislacyjnej, wysokość wynagrodzenia członków Rady Legislacyjnej oraz osób zaproszonych do udziału w pracach Rady Legislacyjnej, a także szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty wynagrodzenia, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania Rady Legislacyjnej i wypełniania przez nią obowiązków wynikających z ustawy, a także zakres obowiązków członków Rady Legislacyjnej oraz uczestnictwo w posiedzeniach Rady Legislacyjnej jej członków i osób zaproszonych do udziału w pracach.”;

5) art. 14b otrzymuje brzmienie:

„Art. 14b. Rządowe Centrum Legislacji, zwane dalej „Centrum”:

- 1) zapewnia koordynację działalności legislacyjnej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i innych organów administracji rządowej;
- 2) zapewnia obsługę Rady Legislacyjnej;
- 3) prowadzi aplikację legislacyjną oraz działalność edukacyjną polegającą na upowszechnianiu i popularyzowaniu wiedzy o legislacji.”;

6) po art. 15 dodaje się art. 15a–15f w brzmieniu:

„Art. 15a. Przy Prezesie Rady Ministrów działa Rządowe Centrum Analiz, zwane dalej „Centrum Analiz”, które tworzą komórki organizacyjne wyodrębnione w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15b. Centrum Analiz kieruje Szef Rządowego Centrum Analiz, zwany dalej „Szefem Centrum Analiz”, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art.15c. 1. Centrum Analiz zapewnia koordynację działalności Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w zakresie opracowywania analiz dotyczących kluczowych polityk publicznych.

2. Centrum Analiz realizuje zadanie, o którym mowa w ust. 1, przez:

- 1) analizowanie wybranych obszarów społeczno-gospodarczych, w ujęciu horyzontalnym lub strategicznym, w celu identyfikacji problemów oraz określenia propozycji ich rozwiązania;
- 2) realizowanie zadań w zakresie badań i studiów strategicznych w sprawach wewnętrznych oraz międzynarodowych;

- 3) opiniowanie projektów dokumentów rządowych pod względem ich zgodności z celami polityki Rządu oraz prognozowanymi skutkami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi;
- 4) zapewnienie wsparcia analitycznego członkom Rady Ministrów w projektowaniu działań Rządu;
- 5) analizowanie procesów decyzyjnych Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej w zakresie spójności strategicznej i programowej Rządu;
- 6) monitorowanie i ocenę skutków przyjętych strategii programowych kluczowych polityk publicznych;
- 7) analizowanie debaty publicznej w celu identyfikacji bieżących procesów społecznych i gospodarczych, dokonywanie oceny potrzeb i oczekiwań społecznych i wpływu podejmowanych interwencji publicznych na ich zmianę;
- 8) wykonywanie innych zadań wskazanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 15d. 1. Centrum Analiz opracowuje analizy z własnej inicjatywy lub na uzgodniony z Szefem Centrum Analiz wniosek członka Rady Ministrów lub innego organu administracji rządowej albo jeżeli obowiązek opracowania takiej analizy wynika z przepisów odrębnych.

2. W celu i w zakresie niezbędnym do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, członkowie Rady Ministrów lub inne organy administracji rządowej udzielają pomocy Centrum Analiz.

3. Szef Centrum Analiz może tworzyć zespoły analityczne składające się z przedstawicieli organów administracji rządowej, współpracujących z Centrum Analiz przy wykonywaniu zadania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 15e. Centrum Analiz współdziała z podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, oraz z innymi jednostkami organizacyjnymi.

Art. 15f. Centrum Analiz informuje Prezesa Rady Ministrów o zagrożeniach w realizacji zadań powierzonych Centrum Analiz.”;

- 7) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, zwana dalej „Kancelarią”, zapewnia obsługę ministra właściwego do spraw centrum administracyjnego rządu, w zakresie realizacji zadań należących do właściwości tego ministra.”;

8) art. 27 i art. 28 otrzymują brzmienie:

„Art. 27. 1. Kancelarią kieruje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, który jest ministrem właściwym do spraw centrum administracyjnego rządu.

2. Kancelaria działa zgodnie z zarządzeniami i poleceniami Prezesa Rady Ministrów oraz Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 28. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje sekretarzy stanu w Kancelarii.”;

9) uchyla się art. 29;

10) art. 37 i art. 38 otrzymują brzmienie:

„Art. 37.1. Minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarzy stanu, podsekretarzy stanu, gabinetu politycznego ministra oraz dyrektora generalnego urzędu.

2. Zakres czynności sekretarza stanu i podsekretarza stanu ustala właściwy minister, zawiadamiając o tym Prezesa Rady Ministrów.

3. Sekretarza stanu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra.

4. Sekretarza stanu odwołuje Prezes Rady Ministrów.

5. Ministra zastępuje sekretarz stanu w zakresie przez niego ustalonym lub podsekretarz stanu, jeżeli sekretarz stanu nie został powołany.

Art. 38. W razie przyjęcia dymisji Rządu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, dymisję składają sekretarze stanu oraz wojewodowie i wicewojewodowie. O przyjęciu dymisji Prezes Rady Ministrów rozstrzyga w ciągu trzech miesięcy od dnia powołania Rady Ministrów.”;

11) w art. 39 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Przepisy ust. 1a–4a oraz ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio także do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695, 1087 i 1517) w art. 61 w ust. 16 wyrazy „Minister właściwy do

spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 16. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, dyrektora generalnego, dyrektora departamentu (jednostki równorzędnej) i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału (jednostki równorzędnej) – w urzędach naczelnych i centralnych organów państwowych.”;

2) w art. 12 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Obowiązek zgłaszania informacji, o których mowa w ust. 2–4, do Rejestru obejmuje członków Rady Ministrów, sekretarzy stanu w ministerstwach, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów, wicewojewodów, członków zarządów województw, sekretarzy województw, skarbników województw, członków zarządów powiatów, sekretarzy powiatów, skarbników powiatów, wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), zastępców wójtów, sekretarzy gmin, skarbników gmin, członków zarządu związku metropolitalnego, sekretarza związku metropolitalnego i skarbnika związku metropolitalnego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2136) użyte w art. 10 w ust. 3a w pkt 1 w wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 7b wyrazy „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”.

Art. 18. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1863) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 37a w ust. 8 oraz w art. 37b w ust. 1 i 3–7, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw kultury fizycznej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Prezes Narodowego Centrum Sportu”;

2) w art. 47d ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej oraz ministrem właściwym do spraw geologii określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organów administracji publicznej oraz instytutów badawczych, a także zakres, rodzaj, częstotliwość oraz sposób przekazywania dyrektorowi urzędu żeglugi śródlądowej, którego właściwość została określona w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2d, danych, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom RIS pełnych informacji o drogach wodnych, a w stosunku do państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby geologicznej – stosowanymi przez nie standardowymi procedurami zbierania i przetwarzania danych hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych, określonych w Prawie wodnym.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378 i 1565) w art. 411 w ust. 2 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Głównego Geologa Kraju”.

Art. 20. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1097) użyte w art. 9, w art. 11 w ust. 7 i 8, w art. 14 w ust. 3, w art. 15 w ust. 6, w art. 20 w ust. 4 i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 29 w ust. 4, w art. 31 w ust. 2, w art. 41 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 46 w ust. 2, w art. 51 w ust. 2 oraz w art. 52 w ust. 2 i 3, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 21. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 w ust. 2 po wyrazach „ministra właściwego do spraw klimatu” dodaje się przecinek i wyrazy „ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa”;
- 2) w art. 119:
 - a) w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „klimatu” dodaje się przecinek i wyrazy „leśnictwa i łowiectwa”,
 - b) w ust. 5 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw klimatu” dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 22. W ustawie z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1483) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 9 w ust. 4, w art. 10 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 15 w ust. 2 w pkt 6, w art. 16 w ust. 1 i 2, w art. 17 w ust. 1 oraz w art. 19 w ust. 2 i 3, w różnym przypadku, wyrazy „Prezes Rady Ministrów” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;
- 2) w art. 16:
 - a) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Informację o naborze na stanowisko Prezesa ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie PKN oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw gospodarki. Ogłoszenie powinno zawierać:”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego spraw gospodarki.”;
 - c) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„6. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.”;
 - d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.”;
 - d) uchyla się ust. 12.

Art. 23. W ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych (Dz. U. 2020 r. poz. 1362) w art. 6:

- 1) w ust. 1:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministrowi właściwemu do spraw geologii;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) podsekretarzom stanu w urzędach obsługujących organy administracji rządowej odpowiedzialnym za sprawy górnictwa i sprawy geologii;”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1 pkt 5, Prezes Rady Ministrów stopień generalnego dyrektora górnictwa nadaje na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin lub ministra właściwego do spraw geologii.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778) w art. 54 po wyrazach „ministrem właściwym do spraw klimatu” dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 25. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) w art. 47b w ust. 2 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 26. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „Minister właściwy do spraw środowiska” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”;
- 2) w art. 126 w ust. 11 po wyrazach „w porozumieniu z” dodaje się wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa,”.

Art. 27. W ustawie z dnia 30 lipca 2004 r. o uposażeniu posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 1925, z 2006 r. poz. 708 oraz z 2009 r. poz. 918) w art. 2 w ust. 1 wyrazy „podsekretarza stanu” zastępuje się wyrazami „(wiceministra) w Kancelarii Prezydenta”.

Art. 28. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440, 1495, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 49 w pkt 1 po lit. fa dodaje się lit. fb w brzmieniu:

„fb) leśnictwo i łowiectwo.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689) w art. 7 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Od decyzji, o której mowa w ust. 6, służy odwołanie do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1662) w art. 36 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ministrem właściwym do spraw środowiska” dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 31. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753) w art. 21 w ust. 3 w pkt 7 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 32. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 oraz z 2020 r. poz. 284, 285 i 1493) w art. 44 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 87 w ust. 2 w pkt 4 wyraz „środowiska” zastępuje się wyrazem „leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 33. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 306, 284 i 322) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 24 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w urzędach organów władzy publicznej, w tym naczelnych i centralnych organach administracji państwowej: podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, dyrektora departamentu lub jednostki równorzędnej, jego zastępcy oraz naczelnika wydziału lub jednostki równorzędnej;”;

2) w art. 8:

a) pkt 17b otrzymuje brzmienie:

„17b) pkt 18c – minister właściwy do spraw gospodarki;”;

- b) pkt 51 otrzymuje brzmienie:
„51) pkt 54 – minister właściwy do gospodarki;”
- c) po pkt 52 dodaje się pkt 52a w brzmieniu:
„52a)pkt 56 – minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;”
- d) pkt 56 otrzymuje brzmienie:
„56) pkt 60 – Prezes Narodowego Centrum Sportu;”.

Art. 34. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1856) w art. 8 w ust. 3 w pkt 1:

- 1) po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:
„ca) geologia;”
- 2) po lit. i dodaje się literę ia w brzmieniu:
„ia) leśnictwo i łowiectwo;”.

Art. 35. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1372 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 6;
- 2) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W skład rady nadzorczej spółki celowej wchodzi osoba zgłoszona przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz osoba zgłoszona przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1821) w art. 8f w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Główny Geolog Kraju”.

Art. 37. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1849 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 40 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Główny Geolog Kraju”.

Art. 38. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania

na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25 w ust. 1 po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:
„1c) przez ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa:
 - a) informacje o przepisach krajowych i wspólnotowych, a także o umowach międzynarodowych, które dotyczą spraw objętych działem administracji rządowej – leśnictwo i łowiectwo, a także raporty z wykonania tych przepisów i umów, w przypadkach, gdy raporty te są dostępne,
 - b) porozumienia dotyczące spraw objętych działem administracji rządowej – leśnictwo i łowiectwo;”;
- 2) w art. 52 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ministrem właściwym do spraw środowiska” dodaje się przecinek i wyrazy „ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 39. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265 i 285) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 52 otrzymuje brzmienie:
„Art. 52. Wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej są stanowiska:
 - 1) podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów;
 - 2) dyrektora generalnego urzędu;
 - 3) kierującego departamentem lub komórką równorzędną w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz kierującego wydziałem lub komórką równorzędną w urzędzie wojewódzkim, a także zastępcy tych osób;
 - 4) wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
 - 5) powiatowego lekarza weterynarii i jego zastępcy;
 - 6) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i jego zastępcy;
 - 7) kierującego komórką organizacyjną w Biurze Nasiennictwa Leśnego, a także zastępcy tej osoby;

- 8) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a także zastępcy tych osób.”;
- 2) w art. 53 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 8, mogą zajmować osoby, które spełniają wymagania określone w odrębnych przepisach.”;
- 3) art. 53a otrzymuje brzmienie:
„Art. 53a. 1. Podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów powołuje Prezes Rady Ministrów, z tym że podsekretarza stanu w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów Prezes Rady Ministrów powołuje na wniosek właściwego kierownika urzędu. Podsekretarza stanu odwołuje Prezes Rady Ministrów.
2. Dyrektora generalnego urzędu powołuje i odwołuje właściwy minister, kierownik urzędu centralnego, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub wojewoda.
3. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 3, powołuje i odwołuje dyrektor generalny urzędu.
4. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 4, powołuje i odwołuje Główny Lekarz Weterynarii, w porozumieniu z właściwym wojewodą.
5. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, powołuje i odwołuje wojewódzki lekarz weterynarii.
6. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 6, powołuje i odwołuje wojewoda:
1) za zgodą Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
2) na wniosek wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w przypadku zastępcy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.
7. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 7, powołuje i odwołuje dyrektor Biura Nasiennictwa Leśnego.
8. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 8, powołuje i odwołuje się według odrębnych przepisów.

9. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–8, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320).

10. Urzędnikowi służby cywilnej oraz pracownikowi służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 52, udziela się urlopu bezpłatnego na czas powołania.

11. Po zakończeniu urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie ust. 10 dyrektor generalny urzędu wyznacza urzędnikowi służby cywilnej oraz pracownikowi służby cywilnej stanowisko pracy zgodne z jego kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.”;

4) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Członkowi korpusu służby cywilnej, na czas zatrudnienia w urzędzie w komórce organizacyjnej, wskazanej w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 2a ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych udziela się urlopu bezpłatnego.

2. Z dniem wykreślenia komórki organizacyjnej urzędu z wykazu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 2a ust. 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, urlop bezpłatny członka korpusu służby cywilnej ulega zakończeniu. Dyrektor generalny urzędu wyznacza członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy zgodne z jego kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.”;

5) w art. 80 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Podsekretarzowi stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów pisemnej zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia udziela kierownik urzędu.”;

6) w art. 84 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stanowiska pracy w korpusie służby cywilnej, z wyłączeniem stanowiska podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra i w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, podlegają opisowi i wartościowaniu.”;

7) w art. 116 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 1 i 2 rozpoznaje w I i II instancji Wyższa Komisja Dyscyplinarna.”;

8) w art. 124 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska podsekretarzy stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w urzędzie ministra oraz w urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów powołuje Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów spośród członków korpusu służby cywilnej.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do nieodpłatnych imprez masowych organizowanych na terenach zamkniętych będących w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez: Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw wewnętrznych, do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz do spraw kultury fizycznej i Prezesa Narodowego Centrum Sportu, jeżeli jednostki te są organizatorami imprezy masowej w rozumieniu niniejszej ustawy.”;

2) w art. 3 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) terenie zamkniętym – należy przez to rozumieć teren zamknięty w rozumieniu przepisów prawa budowlanego lub teren będący w trwałym zarządzie jednostek organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez: Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości oraz ministrów właściwych: do spraw wewnętrznych, do spraw oświaty i wychowania, do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz do spraw kultury fizycznej i Prezesa Narodowego Centrum Sportu;”;

3) w art. 38 w ust. 1 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) Prezes Narodowego Centrum Sportu.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 3 w pkt 2–2b po wyrazie „środowiska” dodaje się przecinek i wyraz „geologii”;
- 2) w art. 27 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 42. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, 1622, 1649, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 284, 374, 568, 695 i 1175) w art. 69:

- 1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) ministra w kierowanych przez niego działach administracji rządowej, zwanego dalej „ministrem kierującym działem”, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a;”;
- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Do ministra właściwego do spraw centrum administracyjnego rządu, który jest Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, nie stosuje się art. 70, z tym że wykonuje on zadania w zakresie kontroli zarządczej przypisane kierownikowi jednostki.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2020 r. poz. 1861) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 1 w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 4 w ust. 1 w zdaniu pierwszym i ust. 8, w art. 11 w ust. 6, w art. 14 w ust. 8, w art. 18 w ust. 7, w art. 19 w ust. 3, w art. 28 w ust. 3, w art. 33 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w art. 45, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;
- 2) w art. 15:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Rada przygotowuje projekty strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz przedstawia je:
 - 1) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – do zaopiniowania, a następnie
 - 2) Ministrowi – do zatwierdzenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przedstawia opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych. Nieprzedstawienie opinii w tym terminie jest traktowane jak opinia pozytywna.”;

3) w art. 16 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po jednym przedstawicielu Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;”;

4) w art. 17 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przygotowywanie i przedstawianie projektów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa:

a) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – do zaopiniowania, a następnie

b) Ministrowi – do zatwierdzenia;”;

5) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przedstawia opinię, o której mowa w art. 17 pkt 1 lit. a, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych. Nieprzedstawienie opinii w tym terminie jest traktowane jak opinia pozytywna.”;

6) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor przedstawia:

1) Ministrowi – plan ewaluacji, o której mowa w ust. 1, oraz informację o jej wynikach;

2) ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki – informację o wynikach ewaluacji, o której mowa w ust. 1.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383) w art. 33 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada opracowuje opinie i wnioski w sprawach polityki naukowej państwa oraz w sprawach warunków i zasad działania instytutów i instytutów Sieci Łukasiewicz, które przedstawia w szczególności Radzie Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz ministrom nadzorującym instytuty.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 7 w ust. 2, w art. 9 w ust. 8, w art. 11 w ust. 1 i 3–6, w art. 12 w ust. 3, w art. 12b w ust. 2 i 3, w art. 15 w ust. 6 w zdaniu pierwszym i drugim, w art. 16 w ust. 1–3, w art. 21, w art. 22, w art. 23 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 32 w ust. 1, 1a, 3 i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 32a w ust. 1 oraz w art. 36 w ust. 4 i 6–9, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw kultury fizycznej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Prezes Narodowego Centrum Sportu”;
- 2) w art. 9:
 - a) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) łączyć tej funkcji z pracą na rzecz urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej lub Narodowego Centrum Sportu w ramach stosunku pracy albo na podstawie umowy cywilnoprawnej;”
 - b) w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykonuje pracę na rzecz urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej lub Narodowego Centrum Sportu;”
- 3) w art. 11 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w sportach, w których nie działają międzynarodowe federacje sportowe uznane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski, kierując się wysoką popularnością i poziomem rozwoju danego sportu, a także zasięgiem działania międzynarodowych federacji sportowych oraz ich udziałem w systemie walki z dopingiem w sporcie, może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz międzynarodowych federacji sportowych, do których przynależność stwarza możliwość uzyskania zgody Prezesa Narodowego Centrum Sportu na utworzenie polskiego związku sportowego.”;
- 4) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Prezes Narodowego Centrum Sportu

Art. 15a. 1. Prezes Narodowego Centrum Sportu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach kultury fizycznej.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej sprawuje nadzór nad działalnością Prezesa Narodowego Centrum Sportu.

3. Do zakresu działania Prezesa Narodowego Centrum Sportu należy:

- 1) opracowywanie projektów aktów normatywnych dotyczących kultury fizycznej;
- 2) podejmowanie rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych z zakresu kultury fizycznej określonych w ustawach;
- 3) opracowywanie, organizowanie i inicjowanie szkoleń w zakresie spraw dotyczących kultury fizycznej;
- 4) upowszechnianie standardów etyki w sporcie, w tym zwalczania negatywnych zjawisk w sporcie;
- 5) prowadzenie współpracy z organizacjami międzynarodowymi w sprawach związanych ze sportem;
- 6) prowadzenie działań popularyzujących i promujących sport oraz aktywność fizyczną, w szczególności wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych;
- 7) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej rekomendacji dotyczących sposobu wykorzystania środków budżetowych oraz środków funduszy, których dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej, przeznaczonych na dofinansowanie działań z zakresu kultury fizycznej, w tym sportu oraz zwalczania negatywnych zjawisk w sporcie;
- 8) opiniowanie założeń i projektów programów działań z zakresu kultury fizycznej;
- 9) przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej rekomendacji dotyczących opiniowania nagród specjalnych Prezesa Rady Ministrów za wybitne osiągnięcia sportowe;
- 10) zatwierdzanie, za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, planów finansowych i sprawozdań z działalności instytucji gospodarki budżetowej – Centralnego Ośrodka Sportu;
- 11) wnioskowanie o przyznanie nagród pieniężnych i wyróżnień osobom fizycznym za wybitne osiągnięcia sportowe oraz odznak, wyróżnień i nagród pieniężnych trenerom oraz innym osobom wyróżniającym się szczególną aktywnością i uzyskującym wybitne osiągnięcia w działalności w zakresie sportu;
- 12) wnioskowanie o zlecenie Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji zadań w zakresie kultury fizycznej w ramach programów Unii Europejskiej dotyczących kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu;

- 13) współpraca z Polskim Komitetem Olimpijskim i Polskim Komitetem Paraolimpijskim;
- 14) współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami w zakresie uprawiania i organizowania sportu i jego promocji oraz upowszechniania kultury fizycznej i aktywności fizycznej społeczeństwa;
- 15) przyjmowanie wniosków w sprawie wysokości dotacji podmiotowej z budżetu państwa przeznaczonej na dofinansowanie działalności bieżącej, zatwierdzanie, za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, rocznego planu finansowego, rocznego sprawozdania finansowego, projektów rocznych i wieloletnich planów działania oraz rocznego sprawozdania z działalności Polskiej Agencji Antydopingowej oraz Polskiego Laboratorium Antydopingowego;
- 16) sprawowanie nadzoru nad działalnością polskich związków sportowych i prowadzenie ich wykazu;
- 17) wykonywanie innych zadań z zakresu spraw kultury fizycznej zleconych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

4. Do zadań Prezesa Narodowego Centrum Sportu wykonywanych w imieniu ministra właściwego do spraw kultury fizycznej należy:

- 1) wykonywanie funkcji organu założycielskiego i sprawowanie nadzoru nad instytucją gospodarki budżetowej – Centralnym Ośrodkiem Sportu;
- 2) sprawowanie nadzoru, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383), nad Instytutem Sportu – Państwowym Instytutem Badawczym;
- 3) sprawowanie nadzoru nad fundacjami, których celem statutowym jest upowszechnianie i rozwój kultury fizycznej, w tym sportu;
- 4) wykonywanie zadań ministra właściwego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226), w zakresie działu kultura fizyczna;
- 5) sprawowanie nadzoru nad Polską Agencją Antydopingową oraz Polskim Laboratorium Antydopingowym.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może powierzyć Prezesowi Narodowego Centrum Sportu zadania z zakresu udzielania:

- 1) dofinansowania, o którym mowa w art. 13³ ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277 oraz z 2020 r. poz. 1492);
- 2) dofinansowania realizacji zadań, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 847 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1492);
- 3) finansowania lub dofinansowania, o których mowa w art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 695, 875, 979, 1086, 1423 i 1493);
- 4) dofinansowania, o którym mowa w art. 12a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171).

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, w zakresie zadań realizowanych w jego imieniu, może wydawać Prezesowi Narodowego Centrum Sportu polecenia dotyczące podjęcia określonych czynności oraz żądać informacji z ich zakresu. Polecenia nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć w sprawach indywidualnych.

7. Polecenia, o których mowa w ust. 6, wydane ustnie, wymagają potwierdzenia na piśmie.

Art. 15b. 1. Prezesa Narodowego Centrum Sportu powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.

2. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Narodowego Centrum Sportu, z własnej inicjatywy albo na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

3. Stanowisko Prezesa Narodowego Centrum Sportu może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;

6) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Prezesa Narodowego Centrum Sportu.

4. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Narodowego Centrum Sportu ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Narodowego Centrum Sportu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres Narodowego Centrum Sportu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

5. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

6. Nabór na stanowisko Prezesa Narodowego Centrum Sportu przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się spełnienie przez kandydata wymogów, o których mowa w ust. 3 pkt 5 i 6.

7. Ocena, o której mowa w ust. 6, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

8. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 7, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

9. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej.

10. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres Narodowego Centrum Sportu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;

- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

11. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres Narodowego Centrum Sportu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

12. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

Art. 15c. 1. Wiceprezesa Narodowego Centrum Sportu powołuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej odwołuje wiceprezesa Narodowego Centrum Sportu, na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu.

2. Zespół przeprowadzający nabór na stanowisko wiceprezesa Narodowego Centrum Sportu powołuje Prezes Narodowego Centrum Sportu.

3. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowisko wiceprezesa Narodowego Centrum Sportu stosuje się odpowiednio przepisy art. 15b ust. 3–12.

Art. 15d. 1. Prezes Narodowego Centrum Sportu wykonuje zadania przy pomocy Narodowego Centrum Sportu.

2. Organizację Narodowego Centrum Sportu określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

- 5) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Polski Komitet Olimpijski współpracuje z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej oraz Prezesem Narodowego Centrum Sportu w zakresie sportu.”;

6) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, może dofinansowywać uprawianie lub organizowanie sportu oraz jego promocję.”,

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach zadań, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw kultury fizycznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, może udzielić instytucji gospodarki budżetowej pod nazwą Centralny Ośrodek Sportu, dla której jest organem założycielskim, dotacji celowej z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej, na realizację zadań publicznych związanych z zapewnieniem warunków organizacyjnych, ekonomicznych i technicznych do szkolenia sportowego w zakresie:”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, w zakresie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy, może zlecać polskim związkom sportowym, Polskiemu Komitetowi Olimpijskiemu i Polskiemu Komitetowi Paraolimpijskiemu realizację zadań publicznych z pominięciem otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057). Przepisy art. 47 i art. 151 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych stosuje się odpowiednio.”;

7) art. 29a otrzymuje brzmienie:

„Art. 29a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, może zlecić Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, będącej fundacją Skarbu Państwa, realizację zadań w zakresie kultury fizycznej w ramach programów Unii Europejskiej dotyczących kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu. Na realizację tych zadań Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

otrzymuje dotację celową z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej.”;

8) w art. 32 uchyla się ust. 2;

9) w art. 34:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje nagrody pieniężne i wyróżnienia z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu lub polskiego związku sportowego.”,

b) ust. 3n otrzymuje brzmienie:

„3n. W szczególnie uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw kultury fizycznej, z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, może przyznać dodatkową nagrodę osobie, która w wyniku dyskwalifikacji innych zawodników za doping w sporcie uzyskała lepsze miejsce od miejsca, za które już została nagrodzona.”;

10) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej przyznaje odznaki, wyróżnienia i nagrody pieniężne z własnej inicjatywy albo na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego, związku sportowego lub polskiego związku sportowego, a w przypadku odznak również na wniosek uczelni lub instytutu badawczego.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 933 oraz z 2020 r. poz. 471) w art. 28 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 47. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1064 i 1339) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 26 w ust. 5, w art. 27a w ust. 6, w art. 28h we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 49ka w ust. 9, w art. 66 w ust. 5, w art. 67 w ust. 2 w zdaniu drugim, w art. 69 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2, w art. 79 w ust. 3, w art. 82a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 97 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 98 w ust. 5 i 6, w art. 100 w ust. 10 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 11, w art.

- 101 w ust. 12, w art. 110 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 116 w ust. 7 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 118 w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 125 ust. 7 i 8, w art. 127a w ust. 4, w art. 127h we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 136 w ust. 2, w art. 137 w ust. 7, w art. 152a w ust. 5 i 6, w art. 162a w ust. 1, w art. 163 w ust. 3–6, w art. 163a w ust. 2 w pkt 2 oraz w art. 163c, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw geologii”;
- 2) użyte w art. 22 w ust. 1 w części wspólnej, w art. 49a w ust. 1, 6, 10 i 13, w art. 49b w ust. 1 w zdaniu pierwszym, w ust. 3 i w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 49c w ust. 2, w ust. 5 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 6, w art. 49ka w ust. 1–3 i 5–8, w art. 51 w pkt 1, w art. 78 w ust. 1 w pkt 1, w art. 85a w ust. 1, 2, 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 4 i 7, w art. 94 w ust. 3, w art. 100 w ust. 7 i 7a, w art. 140 w ust. 2 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 142 w ust. 3 w zdaniu drugim, w art. 161 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Geolog Kraju”;
- 3) w art. 69a w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 108 w ust. 9g oraz w art. 117b w ust. 2 po wyrazach „Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw geologii”;
- 4) w art. 103 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Bilans, o którym mowa w ust. 1, wymaga akceptacji Głównego Geologa Kraju.”;
- 5) w art. 120:
a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw pracy, spraw wewnętrznych, klimatu, środowiska i geologii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące prowadzenia ruchu poszczególnych rodzajów zakładów górniczych, w zakresie:”;
b) w ust. 2 wyrazy „Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw pracy, spraw wewnętrznych oraz środowiska” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw pracy, spraw wewnętrznych, geologii oraz środowiska”;

- 6) w art. 124 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw gospodarki złożami kopalin w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, środowiska, geologii oraz zdrowia określi, w drodze rozporządzenia.”;
- 7) art. 156 otrzymuje brzmienie:
„Art. 156. 1. Organami administracji geologicznej są:
1) minister właściwy do spraw geologii;
2) Główny Geolog Kraju;
3) marszałkowie województw;
4) starostowie.
2. Zadania administracji geologicznej wykonuje:
1) Główny Geolog Kraju;
2) marszałek województwa – przy pomocy geologa wojewódzkiego;
3) starosta – przy pomocy geologa powiatowego.
3. Określone ustawą zadania marszałków województw oraz starostów są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;
- 8) po art. 156 dodaje się art. 156a–156d w brzmieniu:
„Art. 156a. 1. Głównego Geologa Kraju powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.
2. Główny Geolog Kraju jest sekretarzem stanu albo podsekretarzem stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw geologii.
3. Główny Geolog Kraju wykonuje swoje zadania przy pomocy komórki organizacyjnej wyodrębnionej w tym celu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw geologii.
Art. 156b. Głównym Geologiem Kraju może być osoba, która:
1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie;
2) korzysta z pełni praw publicznych;
3) wykazuje nieskazitelną postawę moralną, obywatelską i patriotyczną;
4) nie była skazana za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
5) posiada wiedzę z zakresu geologii;
6) nie pełniła służby zawodowej ani nie pracowała w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu

informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 306, 284 i 322), ani nie była ich współpracownikiem.

Art. 156c. Główny Geolog Kraju wykonuje zadania:

- 1) polegające na realizacji zadań związanych z polityką i bezpieczeństwem surowcowym państwa w zakresie surowców kopalnych, w szczególności zadania organu administracji geologicznej dotyczące udzielania koncesji, zatwierdzania projektów robót geologicznych, dokumentacji geologicznych i dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów, a także zadania dotyczące rozporządzania prawem do informacji geologicznej,
- 2) dotyczące kwalifikacji w zakresie geologii, o których mowa w art. 50 ust. 2, oraz polegające na prowadzeniu postępowania w sprawie, o której mowa w art. 77 ust. 1 – w zakresie określonym przepisami ustawy.

Art. 156d. 1. Główny Geolog Kraju przedstawia Prezesowi Rady Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw geologii, roczne sprawozdanie ze swojej działalności w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, za który jest składane sprawozdanie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności informacje o postępach w realizacji zadań związanych z polityką i bezpieczeństwem surowcowym państwa w zakresie zasobów surowców kopalnych, w tym o postępowaniach wszczętych i niezakończonych oraz wydanych decyzjach, o których mowa w ustawie.”;

- 9) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Art. 157. 1. W sprawach określonych ustawą organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do marszałków województw jest Główny Geolog Kraju.

2. Od decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Głównego Geologa Kraju nie przysługuje odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może wnieść wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Głównego Geologa Kraju.”;

- 10) w art. 162 w ust. 2 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw geologii na wniosek Głównego Geologa Kraju”;

11) w art. 163:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracownicy Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego realizujący zadania państwowej służby geologicznej są obowiązani posiadać legitymację służbową pozwalającą zidentyfikować pracownika oraz określającą przysługujące mu uprawnienia.”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw geologii określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 1a, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji pracowników Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego wykonujących zadania służbowe.”;

12) w art. 174b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego sporządza i składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki złożami kopalin oraz przekazuje do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw energii, ministrowi właściwemu do spraw geologii oraz Głównemu Geologowi Kraju corocznie, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, sprawozdanie ze swojej działalności za poprzedni rok, zgodnie z zakresem zadań określonych w art. 166 ust. 1 pkt 10.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018 r. poz. 1537 oraz z 2019 r. poz. 2020) w art. 31 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 49. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1648) w art. 17 w ust. 2 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) przedstawiciel ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa;”.

Art. 50. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875) w art. 118 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”.

Art. 51. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 1900 oraz z 2020 r. poz. 284 i 425) w art. 13:

- 1) w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „ośmiu członków”;
- 2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy minister kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 4, do członkostwa w Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin wyznacza jednego przedstawiciela.”;

- 3) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Minister, który w trakcie kadencji Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin objął kierowanie więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 4, składa w terminie 14 dni od dnia objęcia kierownictwa kolejnego działu wniosek o odwołanie wskazanego przedstawiciela.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 217, 300, 695 i 1440) w art. 52 w ust. 5 w pkt 2 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 53. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086) w art. 4 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „ministra właściwego do spraw środowiska” dodaje się przecinek i wyrazy „ministra właściwego do spraw geologii”.

Art. 54. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 117, 284 i 1086) w art. 13 w ust. 3:

- 1) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) ministra właściwego do spraw geologii;”;
- 2) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa;”.

Art. 55. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378) użyte w art. 4 w pkt 8, w art. 8 w ust. 8, w art. 53 w ust. 2 w zdaniu pierwszym i drugim i w ust. 3 i 4 oraz w art. 60 w ust. 10, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 56. W ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2019 r. poz. 1073 i 2020) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 4 w zdaniu pierwszym wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Głównego Geologa Kraju”;
- 2) w art. 18:
 - a) użyte w ust. 1 w zdaniu pierwszym i w ust. 3 pkt 8, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Geolog Kraju”,
 - b) w ust. 3 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Główny Geolog Kraju zawiadamia o decyzjach i innych czynnościach podjętych w postępowaniach, o których mowa w pkt 4, w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz w sposób zwyczajowy przyjęty w danej miejscowości;”;
- 3) w art. 25 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 57. W ustawie z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1872) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 7 w ust. 2 w pkt 3 i 6 oraz w ust. 4, w art. 10 w ust. 4, w art. 11 w ust. 4 i 8, w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 i w ust. 4, w art. 34 w ust. 2 i 3, w art. 47, w art. 47d w ust. 2 w pkt 3 i 6 oraz w ust. 4, w art. 47g w ust. 4, w art. 47h w ust. 4 i 8, w art. 47n w ust. 2 w pkt 2 i w ust. 4, w art. 47u w ust. 2 i 3, w różnym przypadku wyrazy „minister właściwy do spraw kultury fizycznej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Prezes Narodowego Centrum Sportu”;
- 2) w art. 10:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektora Agencji powołuje i odwołuje Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, po zasięgnięciu opinii Rady Agencji.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie śmierci lub odwołania Dyrektora Agencji, do czasu powołania jego następcy, funkcję Dyrektora Agencji pełni zastępca Dyrektora Agencji wskazany

przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Informację o naborze na stanowisko Dyrektora Agencji ogłasza się przez umieszczenie w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Narodowego Centrum Sportu oraz na jego stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej ogłoszenia o naborze, które zawiera:”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia umieszczenia ogłoszenia o naborze na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu.”;

c) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu, która zawiera:”;

4) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje i odwołuje członków Rady Agencji, a także stwierdza ustanie ich członkostwa w Radzie Agencji, z tym że powołanie członków, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1–4, następuje na wniosek organów lub podmiotu, których są przedstawicielami.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku odwołania członka Rady Agencji lub stwierdzenia ustania jego członkostwa w Radzie Agencji, Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje nowego członka Rady Agencji na okres do końca jej kadencji.”;

5) w art. 31 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Projekt rocznego planu finansowego Agencji, po zaopiniowaniu przez Radę Agencji i zatwierdzeniu przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

3. Podstawę gospodarki finansowej Agencji w okresie od 1 stycznia do dnia zatwierdzenia przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej rocznego planu finansowego Agencji stanowi projekt tego planu.”;

6) w art. 33 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzję w sprawie podziału wyniku finansowego Agencji za rok obrotowy podejmuje, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego oraz po przedstawieniu propozycji przez organy Agencji, Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

7) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Roczne sprawozdanie finansowe Agencji zatwierdza Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

8) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje i odwołuje członków Panelu, a także stwierdza ustanie ich członkostwa w Panelu, po zasięgnięciu opinii Rady Agencji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odwołania członka Panelu lub stwierdzenia ustania jego członkostwa w Panelu, Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje nowego członka Panelu na okres do końca jego kadencji.”;

9) w art. 47g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektora Laboratorium powołuje i odwołuje Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, po zasięgnięciu opinii Rady Laboratorium.”,

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W razie śmierci lub odwołania Dyrektora Laboratorium, do czasu powołania jego następcy, funkcję Dyrektora Laboratorium pełni zastępca Dyrektora Laboratorium wskazany przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

- 10) w art. 47h:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Informację o naborze na stanowisko Dyrektora Laboratorium ogłasza się przez umieszczenie w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Narodowego Centrum Sportu oraz na jego stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ogłoszenia o naborze, które zawiera:”;

- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Umieszczenie na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia umieszczenia ogłoszenia o naborze na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu.”;

- c) w ust. 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Narodowego Centrum Sportu, która zawiera:”;

- 11) w art. 47l:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje i odwołuje członków Rady Laboratorium, a także stwierdza ustanie ich członkostwa w Radzie Laboratorium, z tym że powołanie członków, o których mowa w art.47j ust. 2 pkt 1 i 2, następuje na wniosek organów, których są przedstawicielami.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odwołania członka Rady Laboratorium lub stwierdzenia ustania jego członkostwa w Radzie Laboratorium, Prezes Narodowego Centrum

Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej powołuje nowego członka Rady Laboratorium na okres do końca jej kadencji.”;

12) w art. 47s ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Projekt rocznego planu finansowego Laboratorium, po zaopiniowaniu przez Radę Laboratorium i zatwierdzeniu przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra do spraw kultury fizycznej, jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

4. Podstawę gospodarki finansowej Laboratorium w okresie od 1 stycznia do dnia zatwierdzenia przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej rocznego planu finansowego Laboratorium stanowi projekt tego planu.”;

13) w art. 47t ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzję w sprawie podziału wyniku finansowego Laboratorium za rok obrotowy podejmuje, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego oraz po przedstawieniu propozycji przez organy Laboratorium, Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”;

14) w art. 47u ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Roczne sprawozdanie finansowe Laboratorium zatwierdza Prezes Narodowego Centrum Sportu za zgodą ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782, 875 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 149, w art. 173 w ust. 24, w art. 331 w ust. 1 w pkt 3, w art. 349 w ust. 8, w art. 366, w art. 369 w ust. 1, w art. 380 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 381 w ust. 1, w art. 385 w ust. 5 w pkt 2, w art. 386 w ust. 3 oraz w art. 387 w ust. 1 i 2 oraz w ust. 3 w pkt 1, w różnym przypadku, wyrazy „państwowa służba hydrogeologiczna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „państwowa służba geologiczna”;

2) w art. 210:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia:

- skreśla się wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi”,
- wyraz „określą” zastępuje się wyrazem „określi”,

- b) w ust. 2:
- we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rozwoju wsi”,
 - w pkt 1 i 2 wyraz „uwzględnia” zastępuje się wyrazem „uwzględni”,
 - w pkt 3 wyraz „kierują” zastępuje się wyrazem „kieruje”;
- 3) w art. 360 uchyla się pkt 2;
- 4) w art. 361 w pkt 1 i 2 skreśla się wyrazy „, państwową służbę hydrogeologiczną”;
- 5) w art. 369 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwowa służba geologiczna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej oraz ministrowi właściwemu do spraw geologii roczne sprawozdanie z realizacji zadań określonych w przepisach ustawy w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;
- 6) art. 373 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 373. Państwową służbę geologiczną w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy pełni Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy.”;
- 7) w art. 383 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5. Osoby, o których mowa w ust. 1, będące pracownikami państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących są obowiązane posiadać legitymację służbową pozwalającą zidentyfikować pracownika oraz określającą przysługujące mu uprawnienia.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej, o której mowa w ust. 5, kierując się koniecznością zapewnienia identyfikacji państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej i państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących i osób wykonujących kontrolę.”;

8) w art. 385:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) utrzymywanie bieżącej działalności służb państwowych, z wyłączeniem bieżącej działalności państwowej służby geologicznej w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy;”

– uchyla się pkt 3,

- w pkt 5 skreśla się wyrazy „i hydrogeologicznych”,
 - w pkt 6 wyrazy „roczników hydrologicznych, meteorologicznych i hydrogeologicznych” zastępuje się wyrazami „roczników hydrologicznych i meteorologicznych”,
 - w pkt 10 po wyrazach „art. 382 ust. 9” dodaje się przecinek i wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 2a pkt 7”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ze środków budżetu państwa w części dotyczącej geologii będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw geologii finansuje się, w formie dotacji celowej, na zasadach określonych w art. 150 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych:

- 1) utrzymywanie bieżącej działalności państwowej służby geologicznej w zakresie realizacji zadań określonych w przepisach ustawy;
- 2) utrzymywanie, odbudowę, rozbudowę, przebudowę i rozbiórkę hydrogeologicznych urządzeń pomiarowych państwowej służby hydrogeologicznej;
- 3) utrzymywanie i rozwój komórek metodycznych;
- 4) opracowywanie danych oraz informacji hydrogeologicznych;
- 5) opracowywanie i publikowanie ostrzeżeń, ogólnych prognoz, komunikatów, biuletynów, a także roczników hydrogeologicznych;
- 6) współpracę z organami administracji publicznej w zakresie ograniczania skutków niebezpiecznych zjawisk zachodzących w atmosferze i hydrosferze, w szczególności zjawiska suszy;
- 7) wypłatę odszkodowań, o których mowa w art. 382 ust. 9, w zakresie wynikającym z działalności państwowej służby geologicznej.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 234 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41 w ust. 1 w pkt 7 wyrazy „ministra właściwego do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „Głównego Geologa Kraju”;
- 2) użyte w art. 105 w ust. 1 pkt 3 i w ust. 2 w różnym przypadku wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 60. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 343 w ust. 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ministrowi właściwemu do spraw gospodarki – w zakresie danych dotyczących Centrum Łukasiewicz i instytutów Sieci Łukasiewicz;”;
- 2) w art. 366:
 - a) w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) pkt 4 lit. b, pkt 5 i 7 – instytutowi Sieci Łukasiewicz i Centrum Łukasiewicz;”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki przyznaje środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 2a i 9, instytutowi Sieci Łukasiewicz z części budżetowej, której jest dysponentem.”;
- 3) w art. 368:
 - a) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W uzasadnionych przypadkach minister, na wniosek, może dokonać zwiększenia wysokości subwencji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c oraz pkt 2 lit. a–d i g, a także dotacji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 3, uwzględniając potrzeby związane z kształceniem lub działalnością naukową, w szczególności z:”;
 - b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek, może dokonać zwiększenia wysokości subwencji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2a, uwzględniając potrzeby związane z działalnością naukową, w szczególności z:

 - 1) realizacją zadania szczególnie istotnego dla polityki naukowej państwa;
 - 2) wystąpieniem zdarzenia losowego zakłócającego lub uniemożliwiającego prawidłowe prowadzenie działalności naukowej.”;
 - c) w ust. 9 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister może dokonać zwiększenia wysokości subwencji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c oraz pkt 2 lit. a–d i g, a także dotacji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 3, uwzględniając wysokość środków finansowych pozostających w jego dyspozycji oraz:”;

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Minister właściwy do spraw gospodarki może dokonać zwiększenia wysokości subwencji przyznanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2a, uwzględniając wysokość środków finansowych pozostających w jego dyspozycji oraz potrzeby związane z realizacją celów Sieci Badawczej Łukasiewicz.”,

e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Do ustalania wysokości subwencji ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 1 lit. a–c oraz pkt 2 lit. a–d i g, a także dotacji ze środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 3 i 6, oraz do dokonywania zwiększeń, o których mowa w ust. 8 i 9, nie stosuje się przepisów Kpa.”;

4) art. 369 i art. 370 otrzymują brzmienie:

„Art. 369. 1. Minister przyznaje środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 5, na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej.

2. W przypadku naruszenia procedury przyznawania środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 5, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

3. Do postępowań w sprawach przyznawania środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 5, nie stosuje się przepisów art. 10, art. 35–37, art. 61 § 4, art. 79a, art. 81 oraz art. 96a–96n Kpa.

Art. 370. 1. Minister przekazuje:

- 1) NAWA – środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 4 lit. c, pkt 9, 10 i pkt 13 lit. a;
- 2) NCBiR – środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 9;
- 3) NCN – środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 4 lit. c, pkt 9, 12 i pkt 13 lit. c.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje:

- 1) Centrum Łukasiewicz – środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 2b, pkt 4 lit. c i d, pkt 9 i 13a,
- 2) NCBiR – środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 4 lit. c, pkt 9, 11 i pkt 13 lit. b

– z części budżetowej, której jest dysponentem.”;

- 5) w art. 380:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot, który otrzymał środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 4 lit. a i b, pkt 5 i 7, przekazuje ministrowi raport z wykorzystania tych środków.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytut Sieci Łukasiewicz, który otrzymał środki finansowe, o których mowa w art. 365 pkt 2a, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki raport z wykorzystania tych środków.”;
- 6) art. 382 otrzymuje brzmienie:

„Art. 382. Jeżeli wynikiem działalności naukowej finansowanej ze środków finansowych, o których mowa w art. 365, jest wynalazek, wzór użytkowy, wzór przemysłowy, topografia układu scalonego lub wyhodowana albo odkryta i wyprowadzona odmiana rośliny, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego lub układu scalonego oraz prawa do ochrony wyhodowanej albo odkrytej i wyprowadzonej przez hodowcę odmiany rośliny przysługują podmiotowi, któremu przyznano te środki, chyba że umowa między ministrem albo ministrem właściwym do spraw gospodarki a tym podmiotem albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.”;
- 7) w art. 384 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Należności finansowe wynikające z rozliczenia przyznanych środków finansowych, o których mowa w art. 365, odpowiednio minister albo minister właściwy do spraw gospodarki umarza z urzędu albo na wniosek dłużnika, jeżeli:”;
- 8) w art. 385 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednio minister albo minister właściwy do spraw gospodarki, na uzasadniony wniosek dłużnika albo z urzędu, może umorzyć należność finansową niestanowiącą pomocy publicznej ani pomocy de minimis w całości albo w części, odroczyć termin spłaty lub rozłożyć spłatę na raty, jeżeli:”;
- 9) w art. 402 uchyla się pkt 2a;
- 10) po art. 402 dodaje się art. 402a w brzmieniu:

„Art. 402a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków finansowych, o których mowa w art. 365 pkt 2a, w tym szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o ich przyznanie, oraz warunki i tryb rozliczania tych środków, w tym

szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie z wykorzystania tych środków, mając na uwadze znaczenie przyznawanych subwencji dla prawidłowego wykonywania zadań przez instytuty Sieci Łukasiewicz i dla możliwości realizacji celów Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz konieczność zapewnienia jednolitości danych przekazywanych na potrzeby przyznawania i rozliczania środków.”;

11) w art. 404:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister może zlecić uczelni, instytutowi PAN, instytutowi badawczemu lub instytutowi międzynarodowemu wykonanie określonego zadania w zakresie ich działalności statutowej, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Minister, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, może zlecić:

1) podmiotowi działającemu w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz – za pośrednictwem Prezesa Centrum Łukasiewicz,

2) NCBiR

– wykonanie określonego zadania w zakresie ich działalności statutowej, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.

1b. Prezes Centrum Łukasiewicz wskazuje Centrum Łukasiewicz albo instytut Sieci Łukasiewicz właściwe do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1a pkt 1.

1c. Minister właściwy do spraw gospodarki może zlecić podmiotowi działającemu w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz wykonanie określonego zadania w zakresie ich działalności statutowej, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.”,

c) w ust. 2 w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić uczelni, instytutowi PAN, instytutowi badawczemu lub instytutowi międzynarodowemu wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Minister, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może, w porozumieniu z ministrem właściwym do

spraw gospodarki, zlecić podmiotowi działającemu w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz lub NCBiR wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.

3b. Minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadku klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych, może zlecić podmiotowi działającemu w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz wykonanie także innych zadań, zapewniając środki na ich realizację.”;

12) w art. 426:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) NAWA, NCBiR, NCN, PAU, CMKP, RGNiSW, PSRP, KR D, Centrum Łukasiewicz i instytutami Sieci Łukasiewicz oraz podmiotami, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8, w zakresie prawidłowości wydatkowania środków publicznych przekazanych przez ministra.”,

– uchyla się pkt 4,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad NCBiR, Centrum Łukasiewicz i instytutami Sieci Łukasiewicz, w zakresie prawidłowości wydatkowania przekazanych im środków publicznych.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister sprawuje nadzór również w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów nad PAN, instytutami PAN, instytutami badawczymi, instytutami międzynarodowymi, NAWA i NCN.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór również w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów nad NCBiR, Centrum Łukasiewicz i instytutami Sieci Łukasiewicz.”;

13) w art. 427:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki może żądać informacji i wyjaśnień od podmiotów, o których mowa w art. 426 ust. 1a, a także dokonywać kontroli ich działalności w zakresie określonym w tym przepisie.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli Centrum Łukasiewicz, instytut Sieci Łukasiewicz albo NCBiR nie zrealizowali wniosków lub zaleceń sporządzonych w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1a, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 428 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli, o której mowa w art. 427 ust. 1 i 1a, stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej.”;

15) w art. 464 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej z własnej inicjatywy lub na wniosek Prezesa Narodowego Centrum Sportu, po zawiadomieniu ministra i po zasięgnięciu opinii senatu uczelni publicznej prowadzącej kształcenie w zakresie sportu, może zlecić tej uczelni wykonanie określonego zadania w zakresie nauczania lub kształcenia kadr dla potrzeb sportu, zapewniając odpowiednie środki na jego realizację.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 553 i 932) w art. 35 w ust. 5 oraz w art. 35a w ust. 5 wyrazy „rozwoju regionalnego” zastępuje się wyrazami „rozwoju wsi”.

Art. 62. W ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. poz. 534 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284, 695 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 7 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 11 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 12 w ust. 1, 4 i 5, w art. 14 w ust. 3 w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4, w art. 15 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 19 w ust. 2, w art. 27 w ust. 9, w art. 33 w ust. 2, w art. 35 w ust. 1 i w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 37 w ust. 1 i 2, w art. 45, w art. 48 w ust. 2, w art. 50 w ust. 2, w art. 57 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w art. 61 w ust. 4, w art. 62, w art. 68 w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia i w art. 69 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia, w różnym przypadku, wyrazy „minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki”;

- 2) w art. 16:
 - a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład Kolegium Doradców wchodzi 9 członków, w tym:

 - 1) 4 aktywnych zawodowo przedstawicieli środowiska społeczno-gospodarczego lub finansowego;
 - 2) 3 przedstawicieli środowiska naukowego posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe;
 - 3) 2 dyrektorów instytutów Sieci, zwanych dalej „dyrektorami”.

3. Członków Kolegium Doradców powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki, w tym 3 członków, o których mowa w ust. 2 pkt 2, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.”,
 - b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:”;
- 3) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów tworzy instytut Sieci w drodze rozporządzenia.”;
- 4) w art. 57 w ust. 2 pkt 3b i 4 otrzymują brzmienie:

„3b) środki przekazane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;

4) środki przekazane przez podmioty inne niż minister właściwy do spraw gospodarki oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki;”;
- 5) w art. 58 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) środki przekazane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.”;
- 6) w art. 63 w ust. 2:
 - a) pkt 2c otrzymuje brzmienie:

„2c) inne środki przekazane przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) środki przekazane przez podmioty inne niż minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki lub Prezes;”;

7) w art. 64 pkt 1c otrzymuje brzmienie:

„1c) środki, o których mowa w art. 63 ust. 2 pkt 2c;”.

Art. 63. W ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. poz. 630 oraz z 2020 r. poz. 284, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 3 w pkt 2 i 3 po wyrazie „środowiska” dodaje się przecinek i wyraz „geologii”;
- 2) w art. 32 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 64. W ustawie z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. poz. 1924 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1747) w art. 30 w ust. 2 w zdaniu drugim wyrazy „minister właściwy do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 65. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424 i 695) w art. 4 w ust. 3 w pkt 1 wyrazy „ministrowi właściwemu do spraw środowiska” zastępuje się wyrazami „ministrowi właściwemu do spraw leśnictwa i łowiectwa”.

Art. 66. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842) w art. 15zco ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Narodowego Centrum Sportu może w szczególnie uzasadnionym przypadku oraz w związku z odwołaniem zawodów, wskazanych w zobowiązaniu członka kadry narodowej do realizacji programu przygotowań i udziału w tych zawodach, przedłużyć okres o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 32 ust. 1–1b, 1e i 2–5, art. 33 ust. 1 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 3.”.

Art. 67. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że sprawy te toczą się przed organami, które przejęły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy.

2. Organy, które przejęły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, przejmują związane z tymi zadaniami i kompetencjami prawa i obowiązki organów, które utraciły te zadania i kompetencje, w tym także wynikające z umów i porozumień.

3. Akta spraw, rejestry, ewidencje, wykazy, listy i bazy danych, prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organy, które utraciły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, przejmują organy, które przejęły od nich w tym zakresie zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy.

4. Organy, które utraciły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, przekazują niezwłocznie organom, które przejęły od nich zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, dokumentację związaną z wykonywaniem przejętych zadań i kompetencji, w tym także w postaci informatycznych nośników danych.

5. Z czynności, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządza się protokół.

Art. 68. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organy, które utraciły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, a także dokumenty sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez te organy albo przy ich udziale, w szczególności uzgodnienia, zatwierdzenia, akceptacje, wezwania, wpisy do rejestrów, zlecenia, wskazania, weryfikacje, notyfikacje, opinie i zaświadczenia, zachowują ważność, przy czym dokumenty wydane na czas określony – zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

Art. 69. Wzory dokumentów określone na podstawie przepisów zmienianych niniejszą ustawą przez organy, które utraciły zadania i kompetencje na podstawie niniejszej ustawy, zachowują ważność.

Art. 70. Do dnia powołania Głównego Geologa Kraju, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, funkcję tę pełni Główny Geolog Kraju powołany na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 71. Wykaz, o którym mowa w art. 49c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 47, staje się wykazem, o którym mowa w art. 49c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 72. Lista jednostek naukowych, o której mowa w art. 49ka ust. 1 ustawy zmienianej w art. 47, staje się listą jednostek naukowych, o której mowa w art. 49ka ust. 1 ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 73. Dotychczas wydane legitymacje służbowe pracowników państwowej służby hydrogeologicznej zachowują ważność przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 74. Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju powołany przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki pełni swoją funkcję w ramach kadencji, na którą został powołany.

Art. 75. Członkowie Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju powołani przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoją funkcję w ramach kadencji, na którą zostali powołani.

Art. 76. Strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych, w tym na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, zatwierdzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki są realizowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju do końca okresu, na który zostały ustanowione.

Art. 77. 1. Członkowie Komitetu Sterującego do spraw badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa powołani przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoją funkcję w ramach kadencji, na którą zostali powołani.

2. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw gospodarki powoła w skład Komitetu Sterującego do spraw badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa swojego przedstawiciela.

3. Osoba powołana zgodnie z ust. 2 pełni swoją funkcję w ramach kadencji członków Komitetu Sterującego do spraw badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa powołanych w sposób, o którym mowa w ust. 1.

Art. 78. Prezes i Wiceprezesi Centrum Łukasiewicz powołani przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki pełnią swoje funkcje w ramach kadencji, na którą zostali powołani.

Art. 79. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy odwołuje dotychczasowych członków Kolegium Doradców,

o którym mowa w art. 16 ustawy zmienianej w art. 62, i powołuje nowych członków Kolegium Doradców.

2. Do dnia odwołania, o którym mowa w ust. 1, dotychczasowi członkowie Kolegium Doradców pełnią swoje zadania na zasadach dotychczasowych.

Art. 80. Środki finansowe na szkolnictwo wyższe i naukę przyznane Narodowemu Centrum Badań i Rozwoju, Centrum Łukasiewicz i instytutom działającym w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki przekazuje się i rozlicza na zasadach dotychczasowych.

Art. 81. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną zawartych przed tym dniem przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki porozumień i umów w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, staje się minister właściwy do spraw gospodarki.

2. Sprawy prowadzone przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki dotyczące zadań i kompetencji podlegających przekazaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Sprawy dotyczące zwiększenia subwencji, o których mowa w art. 368 ust. 8 w związku z art. 365 pkt 2a ustawy zmienianej w art. 60, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, umarza się.

Art. 82. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki realizujący do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, stają się członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionymi w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Dotychczasowy pracodawca, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zawiadamia na piśmie członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320) stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265 i 285).

Art. 83. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaże ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dokumentację, akta spraw, rejestry, ewidencje i listy dotyczące bezpośrednio zadań, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Z czynności, o których mowa w ust. 1, sporządza się protokół.

Art. 84. Tworzy się Narodowe Centrum Sportu.

Art. 85. 1. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej sporządzi wykazy pracowników tego urzędu, którzy z dniem wejścia w życie ustawy będą wykonywać zadania i kompetencje:

- 1) podlegające przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu;
- 2) pozostające we właściwości ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, w tym z zakresu nadzoru ministra właściwego do spraw kultury fizycznej nad Prezesem Narodowego Centrum Sportu.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, podlegają akceptacji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, wykonujący zadania i kompetencje podlegające przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu, stają się pracownikami Narodowego Centrum Sportu.

4. Dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej jest obowiązany w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

5. Stosunek pracy z pracownikami, o których mowa w ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) jeżeli przed upływem 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy albo
- 2) w razie odmowy przyjęcia nowych warunków pracy lub płacy w terminie nie późniejszym niż 2 tygodnie przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 5, pracownikom przysługuje odprawa pieniężna, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1969).

7. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

8. Przepisów ust. 4 zdanie drugie oraz ust. 5 – 7 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 86. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy mienie ruchome stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dyspozycji urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, niezbędne do wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu, przejmuje Narodowe Centrum Sportu.

2. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej sporządzi wykaz mienia Skarbu Państwa, o którym mowa w ust. 1, oraz wykaz stanowiącego własność Skarbu Państwa mienia ruchomego i nieruchomości pozostających w trwałym zarządzie i dyspozycji urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, niezbędnych do wykonywania zadań i kompetencji pozostających we właściwości ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

3. Wykazy, o których mowa w ust. 2, podlegają akceptacji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Art. 87. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną zawartych przed tym dniem przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej porozumień i umów w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu staje się Prezes Narodowego Centrum Sportu.

2. Zgody i inne decyzje wydane przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej w zakresie zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

Art. 88. 1. Niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw kultury fizycznej przekaze Prezesowi Narodowego Centrum Sportu akta spraw

w toczących się postępowaniach administracyjnych dotyczących zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu.

2. Przekazanie akt spraw, o których mowa w ust. 1, następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) wykaz spraw przekazywanych, wszczętych i niezakończonych;
- 2) wykaz przekazywanych dokumentów.

Art. 89. 1. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których stroną lub uczestnikiem był minister właściwy do spraw kultury fizycznej i które dotyczą zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Prezes Narodowego Centrum Sportu.

2. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w których stroną lub uczestnikiem był urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i które dotyczą wykonywania zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum Sportu, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stroną lub uczestnikiem staje się Narodowe Centrum Sportu.

Art. 90. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, powołuje na pierwszego Prezesa Narodowego Centrum Sportu osobę spełniającą wymagania określone w art. 15b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 45, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Do powołania pierwszego Prezesa Narodowego Centrum Sportu nie stosuje się art. 15b ust. 1 i 4–12 ustawy zmienianej w art. 45, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy trwałym zarządcą nieruchomości Skarbu Państwa oddanych w użyczenie Centralnemu Ośrodkowi Sportu w Warszawie staje się Narodowe Centrum Sportu. Przepisów art. 46 i art. 48 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284, 471, 782 i 1709) nie stosuje się.

Art. 92. 1. Sprawy prowadzone przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej dotyczące zadań i kompetencji podlegających przekazaniu Prezesowi Narodowego Centrum

Sportu, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone są przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu.

2. Czynności dokonane w toku prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.

Art. 93. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy środki z wyodrębnionego rachunku utworzonego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej na podstawie art. 13² ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym, podlegają przekazaniu na wyodrębniony rachunek utworzony przez Prezesa Narodowego Centrum Sportu na podstawie art. 13² ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 94. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa mandat członka rady nadzorczej spółki celowej zgłoszonego przez ministra właściwego do spraw sportu na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 35 w brzmieniu dotychczasowym. W miejsce osoby, której mandat wygasł, minister właściwy do spraw kultury fizycznej zgłasza osobę do rady nadzorczej spółki celowej.

Art. 95. Dyrektor Polskiej Agencji Antydopingowej, członek Rady Polskiej Agencji Antydopingowej, członek Panelu Dyscyplinarnego, Dyrektor Polskiego Laboratorium Antydopingowego i członek Rady Polskiego Laboratorium Antydopingowego, powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio na podstawie art. 10 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 47g ust. 1 i art. 47l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 57, w brzmieniu dotychczasowym, pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na którą zostali powołani.

Art. 96. Od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy funkcję organu założycielskiego Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej przejmuje minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa.

Art. 97. Minister właściwy do spraw centrum administracyjnego rządu przejmuje zadania wykonywane przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 98. Rada Legislacyjna powołana na podstawie przepisów dotychczasowych pełni swoją funkcję do końca kadencji.

Art. 99. Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów – Szef Centrum Analiz Strategicznych powołany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się Szefem Rządowego Centrum Analiz, o którym mowa w art. 15b ustawy zmienianej w art. 14.

Art. 100. 1. Podsekretarz stanu powołany na to stanowisko na podstawie art. 28 albo art. 37 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 14 w brzmieniu dotychczasowym, staje się podsekretarzem stanu powołanym na to stanowisko na podstawie art. 53a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile spełnia wymagania określone w art. 53 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39.

2. Podsekretarz stanu jest obowiązany do złożenia Prezesowi Rady Ministrów, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pisemnego oświadczenia o spełnianiu wymagań określonych w art. 53 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39.

3. Jeżeli podsekretarz stanu nie złoży w terminie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo złoży oświadczenie o niespełnianiu wymagań, stosunek pracy podsekretarza stanu wygasa.

4. Dotychczasowy stosunek pracy podsekretarza stanu jest kontynuowany na warunkach wynikających z ustawy zmienianej w art. 39 oraz z aktu powołania.

Art. 101. Wraz ze złożeniem oświadczenia, o którym mowa w art. 100 ust. 2, podsekretarz stanu jest obowiązany do przedłożenia informacji o:

- 1) pisemnym zrzeczeniu się mandatu radnego;
- 2) pisemnej rezygnacji uczestniczenia w partii politycznej;
- 3) zaprzestaniu pełnienia funkcji w związkach zawodowych;
- 4) pisemnym zrzeczeniu się członkostwa w zarządach, radach nadzorczych lub komisjach rewizyjnych spółek prawa handlowego, o których mowa w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2399), z wyłączeniem członkostwa wynikającego z wyznaczenia przez Skarb Państwa.

Art. 102. Do podsekretarza stanu, którego stosunek pracy wygasł na podstawie art. 100 ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 5 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 103. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o podsekretarzu stanu, który pełni to stanowisko w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra i urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, należy przez to rozumieć podsekretarza stanu w rozumieniu art. 52 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 104. Od dnia wejścia w życie ustawy minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego realizuje zadania finansowane z udziałem środków europejskich w ramach

programów z zakresu polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 dotyczących działów administracji rządowej: praca, rodzina i zabezpieczenie społeczne.

Art. 105. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, realizującej do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, stają się członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionymi w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Dotychczasowy pracodawca, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zawiadamia na piśmie członków korpusu służby cywilnej, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunków pracy. Przepis art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 zdanie drugie nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Art. 106. 1. Minister właściwy do spraw pracy, w terminie trzydziestu dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekaze ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego akta spraw, rejestry, ewidencje, listy prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Z czynności, o których mowa w ust. 1, sporządza się protokół.

Art. 107. 1. Prezes i zastępcy Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego powołani na podstawie przepisów dotychczasowych pełnią dalej swoją funkcję.

2. Rada Normalizacyjna powołana na podstawie przepisów dotychczasowych pełni swoją funkcję do końca kadencji.

Art. 108. 1. Postępowania w sprawie o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 35 ust. 1 i w art. 35a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 61, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzone dotychczas przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, prowadzi z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

2. W przypadku wydania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego decyzji w sprawach określonych w ust. 1 właściwym do uchylecia, zmiany i stwierdzenia nieważności takiej decyzji oraz do wznowienia postępowania zakończonych taką decyzją jest minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

3. Akta spraw określonych w ust. 1 w toczących się dotychczas przed ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego postępowaniach minister ten przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi niezwłocznie od dnia wejścia w życie ustawy. Przekazanie to następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, który zawiera wykaz przekazywanych dokumentów oraz wykaz spraw, których dotyczą te dokumenty.

4. W postępowaniach sądowych w sprawach o przyznanie pomocy finansowej, o której mowa w art. 35 ust. 1 i w art. 35a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 61, w których stroną jest lub mógłby być na podstawie przepisów dotychczasowych minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, prawa i obowiązki strony przejmuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

Art. 109. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pracownicy służby cywilnej zatrudnieni w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw łączności i realizujący do tego dnia zadania, które zostają przekazane niniejszą ustawą Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, stają się pracownikami Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

2. Dotychczasowy pracodawca jest obowiązany, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy. Przepis art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. W terminie 7 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw łączności sporządzi wykazy pracowników służby cywilnej tego urzędu, którzy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy realizują zadania podlegające przekazaniu Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 3, podlega akceptacji ministra właściwego do spraw łączności.

Art. 110. W celu realizacji ustawy Prezes Rady Ministrów może, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych dochodów i wydatków, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej, a do czasu jego wejścia w życie dochody i wydatki mogą być realizowane w ramach dotychczasowych części, działów i rozdziałów.

Art. 111. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc i mogą być zmieniane, z zastrzeżeniem ust. 2–4.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 402 pkt 2a ustawy zmienianej w art. 60 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 402a ustawy zmienianej w art. 60 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 16 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 62 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 62 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 383 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 383 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 58 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 32 ust. 7 i art. 34 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 45 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie 32 ust. 7 i art. 34 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 45 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 37a ust. 15 i art. 47d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 18 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 37a ust. 15 i art. 47d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 18 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 4) art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 8, art. 28 ust. 3 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 43 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 1 ust. 5, art. 4 ust. 8, art. 28 ust. 3 i art. 45 ustawy zmienianej w art. 43 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 387 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 58 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 387 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 58 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 112. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r, z wyjątkiem art. 61, art. 82 ust. 2, art. 85 ust. 1, 2 i 4, art. 86 ust. 2 i 3, art. 105 ust. 2, art. 108 oraz art. 109 ust. 2-4, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej oraz wynikające z nich zmiany w przepisach kilkudziesięciu innych ustaw. Proponowane przepisy mają na celu dostosowanie struktury administracji rządowej do nowej, zrekonstruowanej struktury Rady Ministrów, będącej odpowiedzią na czasy, z którymi wiążą się wyzwania wywołane wirusem SARS-CoV-2. Zmiany mają na celu zwiększenie efektywności, przy jednoczesnym zmniejszeniu kosztów działania administracji rządowej. Skonsolidowanie procesu decyzyjnego w gestii mniejszej liczby członków Rady Ministrów wymaga pewnych korekt optymalizujących w działach administracji rządowej. Konsekwencją tych zmian jest konieczne wprowadzenie zmiany w innych ustawach, między innymi w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805), ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1689) czy w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 553 i 932).

Ponadto niezbędna jest dalsza optymalizacja struktur funkcjonowania administracji rządowej, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia racjonalnego i efektywnego wykorzystania kadry urzędniczej. W tym celu wprowadza się również zmiany w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracowniach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537), w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171, z późn. zm.), a także w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265, z późn. zm.), wraz z odpowiednimi zmianami dostosowawczymi w innych ustawach.

Ustawa o działach administracji rządowej

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, które zmierzają do zoptymalizowania funkcjonowania struktur administracji. Specyfika zadań spoczywających na administracji rządowej wskazuje na potrzebę reorganizacji w obrębie działów administracji rządowej. Z tego też względu proponuje się wyodrębnienie nowych działów administracji rządowej: geologia, leśnictwo i łowiectwo oraz centrum administracyjne rządu. Konsekwencją tych zmian jest konieczność określenia zakresu spraw objętych nowymi działami administracji rządowej. Ponadto projekt zawiera także propozycje zmian w zakresie spraw przyporządkowanych do działu budownictwo, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo,

gospodarka, gospodarka wodna, gospodarka złożami kopalin, klimat, kultura fizyczna, turystyka i środowisko.

Zagadnienia dotyczące dziedziny geologii charakteryzują się złożonością oraz interdyscyplinarnością, dlatego jest niezbędne utworzenie z dotychczasowego zadania „geologia” będącego aktualnie, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy o działach administracji rządowej, w dziale administracji – środowisko, nowego odrębnego działu administracji rządowej. Zmiana polegająca na wyodrębnieniu nowego działu administracji rządowej, umożliwi również elastyczne przypisywanie zadań tego działu do kompetencji konkretnego ministra, w zależności od bieżących potrzeb państwa.

Zamiarem projektodawcy jest, aby dział geologia objął niezwykle istotne kwestie wpływające na racjonalne gospodarowanie surowcami kopalnymi, zapewnienie bezpieczeństwa surowcowego państwa, wśród których wskazano sprawy dotyczące:

- 1) polityki i bezpieczeństwa surowcowego państwa w zakresie surowców kopalnych;
- 2) badania zasobów surowców kopalnych i zarządzania nimi oraz zarządzania górotworem;
- 3) kwalifikacji w zakresie geologii;
- 4) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie zasobów surowców kopalnych oraz udział w pracach organów instytucji międzynarodowych;
- 5) funkcjonowania państwowej służby geologicznej.

Określenie nowego działu administracji rządowej – geologia i wskazanie bezpieczeństwa surowcowego państwa stanowi dodatkowo integrację zagadnień z zakresu geologii z zagadnieniami dotyczącymi działu administracji energia. Jednym z podstawowych czynników warunkujących zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego jest zapewnienie dostępu do odpowiedniej ilości surowców energetycznych. Tym samym uwzględniona została zależność warunkująca bezpieczeństwo energetyczne od bezpieczeństwa surowcowego. Utworzenie tego działu administracji jest także niezwykle istotne z punktu widzenia wspólnej zależności i oddziaływania polityki surowcowej państwa oraz polityki energetycznej Polski.

Wskazać ponadto należy, że pojęcie „państwowej służby geologicznej” zostało w niniejszej nowelizacji użyte *sensu largo* i obejmuje również hydrogeologię, będącą do tej pory odrębną państwową służbą, pełnioną jednak przez ten sam instytut (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy). W ocenie projektodawcy brak jest

uzasadnienia dla funkcjonowania odrębnej służby hydrogeologicznej w sytuacji, gdy w sensie naukowym i praktycznym jest ona częścią geologii. Realizacja zadań państwa na potrzeby rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu racjonalnego wykorzystania tych wód przez społeczeństwo oraz gospodarkę, o których mowa w ustawie – Prawo wodne, bazuje na badaniach geologicznych i wymaga szerokiej wiedzy z zakresu geologii ze specjalizacją hydrogeologia, stąd też jest uzasadnione włączenie zadań państwowej służby hydrogeologicznej do zadań państwowej służby geologicznej i przypisanie ich jako sprawy działu administracji rządowej – geologia. Przykładami tak funkcjonującej wspólnej służby dla obu obszarów są wiodące służby geologiczne na Świecie np. : Brytyjska Służba Geologiczna, British Geological Survey (BGS), Francuska Służba Geologiczna, The French Geological Survey (BRGM), Duńska Służba Geologiczna, Geological Survey of Denmark (GEUS), Amerykańska Służba Geologiczna, United States Geological Survey (USGS).

Usytuowanie Głównego Geologa Kraju w pozycji organu administracji geologicznej usprawni proces prowadzenia działań w zakresie postępowań koncesyjnych jak również prowadzenia skutecznej polityki surowcowej państwa. Ponadto będzie to miało pozytywny wpływ na współdziałanie wszystkich organów administracji geologicznej różnego szczebla oraz państwowej służby geologicznej. Proponowany model działania Głównego Geologa Kraju znajduje zastosowanie w różnych obszarach funkcjonowania państwa. Kluczową kwestią jest również określenie w ustawie kompetencji oraz kwalifikacji jakie powinna spełniać osoba pełniąca funkcję Głównego Geologa Kraju w celu zapewnienia właściwej realizacji zadań państwa w dziedzinie geologii.

Wyodrębnienie nowego działu administracji rządowej – leśnictwo i łowiectwo, nastąpi z działu administracji rządowej środowisko. Dział ten będzie obejmował sprawy, które dotychczas były określone w art. 28 ust. 1 pkt 4–6 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej. Główny zakres spraw objętych nowym działem leśnictwo i łowiectwo jest uregulowany w:

- 1) ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1463);
- 2) ustawie z 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683);
- 3) ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1097).

Docelowo, w wyniku rekonstrukcji Rady Ministrów, działem tym będzie kierował Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kierujący obecnie trzema działami administracji rządowej,

tj. rolnictwo, rozwój wsi oraz rynki rolne. Sprawy objęte tymi działami administracji rządowej są ściśle związane ze sprawami objętymi nowym działem leśnictwo i łowiectwo. Wskazuje na to chociażby definicja gospodarstwa rolnego określona w przepisach Kodeksu cywilnego – za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Ponadto prowadzenie działalności rolniczej jest związane z prowadzeniem gospodarki łowieckiej czego przykładem jest chociażby wpływ zwierząt łownych na uprawy rolne i z tym związane szkody łowieckie. W ostatnich latach jest to bardzo widoczne również w kontekście rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń przenoszonego w szczególności przez dziki. Również sprawy dotyczące leśnego materiału rozmnożeniowego są elementem szeroko rozumianego nasiennictwa, które co do zasady jest objęte działem rolnictwo.

Konsekwencją wyodrębnienia działu leśnictwo i łowiectwo jest konieczność dokonania zmian w ustawach wymienionych powyżej, polegająca zasadniczo na zastąpieniu ministra właściwego do spraw środowiska jako organu właściwego do realizacji zadań przewidzianych tymi ustawami ministrem właściwym do spraw leśnictwa i łowiectwa. Dodatkowo zachodzi konieczność dokonania zmian dostosowawczych w innych ustawach, w których są regulowane sprawy, pozostając dotychczas w gestii ministra właściwego do spraw środowiska, a ich charakter wiąże się ze sprawami objętymi nowym działem leśnictwo i łowiectwo. Zmiany te polegają przede wszystkim na wskazaniu w tych przepisach ministra właściwego do spraw leśnictwa i łowiectwa jako organu współdziałającego w wykonywaniu określonych zadań uregulowanych w tych ustawach albo na przejęciu określonych zadań od ministra właściwego do spraw środowiska. W szczególności w tym zakresie projektowana ustawa zmienia:

- 1) ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela,
- 2) ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne,
- 3) ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych,
- 4) ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
- 5) ustawę z dnia 7 czerwca 2001 r. o leśnym materiale rozmnożeniowym,
- 6) ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze,
- 7) ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym,
- 8) ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt,

- 9) ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- 10) ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych,
- 11) ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych,
- 12) ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,
- 13) ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- 14) ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym,
- 15) ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 16) ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- 17) ustawę z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych,
- 18) ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- 19) ustawę z dnia 16 września 2011 r. o współpracy rozwojowej,
- 20) ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,
- 21) ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji,
- 22) ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe,
- 23) ustawę z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską,
- 24) ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,
- 25) ustawę z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym,
- 26) ustawę z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych oraz
- 27) ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami.

Ponadto proponuje się dokonać zmiany również w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin. Zmiany te polegają zasadniczo na zastąpieniu ministra właściwego do spraw środowiska jako organu współdziałającego w realizacji zadań wynikających z tej

ustawy ministrem właściwym do spraw klimatu. Proces dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin odbywa się w odniesieniu do oceny ich zagrożeń dla środowiska. Zagadnienia, które podlegają ocenie, przypisane są do działu klimat i nie obejmują zagadnień właściwych dla działu środowisko, ale również dla nowego działu leśnictwo i łowiectwo. Zgodnie z art. 13a ust. 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór m.in. nad Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ekologii Terenów Uprzemysłowionych, a także nad działalnością Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy jest organem uczestniczącym w ocenach wpływu środków ochrony roślin na środowisko i jest właściwym organem o charakterze pomocniczym dla ministra właściwego do spraw klimatu przy wydawaniu opinii o wpływie środka ochrony roślin na środowisko przy zezwoleniach jednorazowych, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin. Ponadto Komisja do spraw Środków Ochrony Roślin jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rolnictwa i wskazane jest by w jej skład wchodził przedstawiciele tych organów, które realizują zadania dotyczące spraw istotnych w procesie rejestracji środków ochrony roślin.

W związku z tym, że funkcję organu założycielskiego Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej z siedzibą w Sękocinie Starym pełni obecnie minister właściwy do spraw środowiska na podstawie art. 121 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2260, z późn. zm.) zachodzi konieczność określenia w przepisach projektowanej ustawy, że od dnia wejścia w życie ustawy funkcję organu założycielskiego tego przedsiębiorstwa państwowego przejmuje minister właściwy do spraw leśnictwa i łowiectwa. Powyższe przedsiębiorstwo państwowe wykonuje bowiem zadania, które są objęte przede wszystkim zakresem spraw nowotworzonego działu leśnictwo i łowiectwo. W szczególności wykonuje ono zadania przewidziane w art. 21a ustawy o lasach polegające na wykonywaniu prac z zakresu:

- 1) okresowych wielkoobszarowych inwentaryzacji stanu lasów,
- 2) aktualizacji stanu zasobów leśnych,
- 3) prowadzenia banku danych o zasobach leśnych i stanie lasów.

Nowy dział administracji – centrum administracyjne rządu obejmować będzie sprawy dotyczące między innymi określania strategicznych kierunków rozwoju państwa i oceny funkcjonalności jego struktur, analiz, prognoz i ocen skutków społeczno-gospodarczych

projektowanych regulacji, koordynacji działań administracji rządowej w zakresie powierzonym przez Radę Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów, polityki kadrowej w administracji rządowej, koordynacji działań związanych ze współdziałaniem Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmem Rzeczypospolitej Polskiej, Senatem Rzeczypospolitej Polskiej i innymi organami państwowymi, obronności i bezpieczeństwa państwa – w zakresie zadań należących do działu, polityki informacyjnej Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów oraz obsługi merytorycznej, organizacyjno-prawnej, technicznej i kancelaryjno-biurowej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, oraz innych podmiotów, jeżeli tak stanowią przepisy o ich utworzeniu. Zadania te zgodnie z aktualnym stanem prawnym należą do zadań realizowanych przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów (art. 29 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów). Konsekwencją przypisania tych zadań do nowego działu administracji rządowej jest uchycenie katalogu spraw przypisanych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ustawie o Radzie Ministrów (art. 13 pkt 9 projektu ustawy). Jednocześnie, mając na uwadze, że zadania określone w ustawie o działach administracji rządowej oraz w ustawie o Radzie Ministrów są powiązane, przewiduje się w nowelizacji ustawy o Radzie Ministrów, że Kancelarię Prezesa Rady Ministrów kierować będzie jak dotychczas Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, którym każdorazowo będzie minister kierujący działem administracji rządowej – centrum administracyjne rządu.

W odniesieniu do zmian proponowanych w dziale administracji rządowej – gospodarka, przewiduje się uzupełnienie katalogu spraw przypisanych temu działowi o sprawy z zakresu procesów opartych na nowoczesnych technologiach.

Konsekwencją tej zmiany jest zmiana organu właściwego w zakresie działalności Centrum Łukasiewicz, instytutów działających w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju – z ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na ministra właściwego do spraw gospodarki. Podmioty te ze względu na zakres swoich zadań oraz posiadane kompetencje odgrywają istotną rolę w procesie podejmowania działań sprzyjających wzrostowi innowacyjności gospodarki polskiej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, w szczególności w zakresie wspierania komercjalizacji wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz innych form ich transferu do gospodarki. Projektowana koncepcja zapewni spójność w zakresie tworzenia narzędzi do wykorzystywania nowoczesnych technologii w gospodarce.

Powyższe powoduje konieczność wprowadzenia zmian także w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1770, z późn. zm.),
- 2) ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383),
- 3) ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.),
- 4) ustawie z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2019 r. poz. 534, z późn. zm.).

Jednocześnie projektowane zmiany mają na celu umożliwienie finansowania przez ministra właściwego do spraw gospodarki działalności oraz realizacji zadań:

- 1) Centrum Łukasiewicz i instytutów Sieci Łukasiewicz,
 - 2) Narodowego Centrum Badań i Rozwoju
- przy jednoczesnym pozostawieniu ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego i nauki finansowania zadań realizowanych przez podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki.

W wyniku proponowanych zmian projekt ustawy przewiduje przeniesienie:

- 1) pracowników z dotychczasowego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii;
- 2) środków finansowych między częściami budżetowymi (z części 28 – Szkolnictwo wyższe i Nauka do części 20 – Gospodarka), w trybie art. 172 ustawy o finansach publicznych,
- 3) akt, dokumentów i ewidencji związanych z przejmowanymi zadaniami.

Projekt przewiduje również przepisy dostosowujące w zakresie realizacji przez Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii nowych kompetencji nadzorczych w przejmowanych podmiotach, w tym w szczególności zapewnienie sprawowania przez organy wyżej wymienionych. podmiotów swoich funkcji w ramach trwającej kadencji oraz utrzymanie w mocy aktów wykonawczych wydawanych na podstawie przepisów, które zostają zmienione.

W zakresie zmian proponowanych w dziale administracji rządowej – klimat, należy wskazać, że dotyczą one następujących kwestii:

- 1) wymienienia, z uwagi na nieustannie wzrastające znaczenie polityczne, gospodarcze i społeczne kwestii neutralności klimatycznej w dziale „klimat” przez wskazanie „transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej” jako obszaru, w ramach którego minister bierze udział w kształtowaniu międzynarodowej polityki klimatycznej

i polityki zrównoważonego rozwoju, w tym w ramach Unii Europejskiej (art. 13a ust. 1 pkt 1), a także „zarządzania środkami na cele transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej” w ramach ujętych w tym dziale spraw „wdrażania polityki klimatycznej Unii Europejskiej, w tym w zakresie zarządzania środkami na cele transformacji ekologicznej i klimatycznej” (art. 13a ust. 1 pkt 2), jako kolejnego przykładu takiego zarządzania, obok innego przykładu, jakim jest „zarządzanie aukcjami uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz zagospodarowanie uzyskanych w ich wyniku środków”. Realizacja celów klimatycznych Unii Europejskiej, w tym partycypacja w osiągnięciu przez Unię Europejską neutralności klimatycznej będzie wymagała znacznych środków finansowych, które pomogą zmobilizować środki prywatne na inwestycje w niskoemisyjne i zeroemisyjne technologie. Będzie to wymagało odpowiedniego ukierunkowania wsparcia ze wszystkich dostępnych źródeł (około 1/3 środków zaplanowanych w ramach budżetu Unii Europejskiej do roku 2027 powinno zostać przeznaczonych na cele klimatyczne) zgodnie ze strategicznymi kierunkami wskazanymi przez ministra właściwego do spraw klimatu, co pozwoli zmaksymalizować efekty prowadzonych działań. Zaproponowana zmiana oznaczać będzie między innymi wiodącą rolę ministra właściwego do spraw klimatu w procesie negocjacyjnym związanym z powołaniem Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i zarządzaniu jego środkami,

- 2) wprowadzenia do działu „klimat” spraw „kształtowania i prowadzenia polityki na rzecz gospodarki neutralnej klimatycznie” – w zakresie krajowym z uwagi na nieustannie wzrastające znaczenie polityczne, gospodarcze i społeczne kwestii neutralności klimatycznej. Jednym z głównych celów Unii Europejskiej zadeklarowanym podczas Rady Europejskiej w grudniu 2019 r. jest osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej neutralności klimatycznej do roku 2050. Oznacza to zrównoważenie emisji z ich pochłanianiem, przede wszystkim przez elementy środowiska naturalnego. Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej oraz strona Porozumienia paryskiego jest zobowiązana do partycypacji w osiągnięciu tego celu przez Unię Europejską. Oznacza to konieczność zaprojektowania i przeprowadzenia kompleksowych zmian we wszystkich sektorach gospodarki, zmierzających do znaczącego ograniczenia emisji i zwiększenia pochłaniania. Dotyczyć to będzie przede wszystkim modernizacji sektora energetycznego, jak również wprowadzenia nowych modeli transportowych, zmian w rolnictwie oraz dążenia do zwiększenia pochłaniania przez lasy. Dodatkowo należy zaznaczyć, że konieczność zaprojektowania

dokumentu przedstawiającego strategię działań w tym zakresie wynika wprost z rozporządzenia w sprawie Zarządzania Unią Energetyczną;

- 3) zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 118), które mają na celu przeniesienie kompetencji do wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 118 ustawy o odpadach (w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach), z ministra właściwego do spraw gospodarki (działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu) na ministra właściwego do spraw klimatu, zgodnie z ogólną kompetencją ministra właściwego do spraw klimatu wynikającą z ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

Celem zmian obejmujących przepisy dotyczące działu kultura fizyczna jest wprowadzenie sprawniejszego i nowoczesnego modelu zarządzania zadaniami z zakresu sportu, wychowania fizycznego i rehabilitacji ruchowej poprzez organizacyjne i funkcjonalne wyodrębnienie zadań polegających na kształtowaniu polityki państwa w istotnej dziedzinie życia społecznego jaką jest szeroko rozumiana aktywność fizyczna oraz zadań o charakterze wykonawczo-administracyjnym. Konsekwencją tego podziału jest przewidziane w projekcie instytucjonalne przyporządkowanie odpowiedzialności za realizację tak wyodrębnionych zadań odpowiednio: ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i tworzonemu organowi centralnemu – Prezesowi Narodowego Centrum Sportu.

Ogół zadań i kompetencji przypisanych w dziale kultura fizyczna, a zawartych w różnych aktach prawnych począwszy od wiodącej ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1133), poprzez ustawę z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1872), a także regulacjach zawartych w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 874, z późn. zm.), ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2277), ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1568, z późn. zm.), ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2020 r. poz. 306, z późn. zm.), ustawie z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1372, z późn. zm.), ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171), ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r.

poz. 85, z późn. zm.), ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.), proponuje się przypisać ministrowi i Prezesowi Narodowego Centrum Sportu według następujących kryteriów:

1. minister właściwy do spraw kultury fizycznej realizowałby zadania i kompetencje:
 - 1) normotwórcze jako organ stanowiący przepisy powszechnie obowiązujące na podstawie upoważnień ustawowych zawartych w:
 - a) ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie w zakresie określania:
 - sposobu prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych,
 - wykazu międzynarodowych federacji sportowych, do których przynależność umożliwia utworzenie polskiego związku sportowego,
 - trybu, wysokości, czasu, na który przyznawane jest członkowi kadry narodowej stypendium sportowe,
 - rodzaju wyróżnień i wysokości nagród za wybitne osiągnięcia sportowe oraz trybu ich przyznawania,
 - wykazu zawodów sportowych osób niepełnosprawnych będących odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich;
 - b) ustawie z dnia 21 kwietnia 2017 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie w zakresie:
 - nadawania statutu Polskiej Agencji Antydopingowej oraz Polskiego Laboratorium Antydopingowego,
 - określania organizacji i sposobu przeprowadzania szkoleń i egzaminów kontrolerów kontroli antydopingowej,
 - c) ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych w zakresie warunków i trybu uzyskiwania dofinansowania z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej,
 - d) ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie warunków i trybu uzyskiwania dofinansowania z Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów,
 - e) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej w zakresie wymagań niezbędnych do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych i motorowych;
 - 2) programowe jako dysponent środków budżetu państwa w części 25 oraz dysponent funduszy celowych: Funduszu Zajęć Sportowych dla Uczniów, o którym mowa

w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, o którym mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, polegające na tworzeniu warunków sprzyjających organizacji, uprawianiu, promocji i rozwojowi sportu, w tym dofinansowania:

- a) zadań publicznych związanych z zapewnieniem warunków organizacyjnych, technicznych i ekonomicznych do szkolenia sportowego,
 - b) zadań związanych z rozwijaniem sportu wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych,
 - c) rozwoju turystyki społecznej sprzyjającej aktywności fizycznej społeczeństwa,
 - d) zajęć sportowych dla uczniów prowadzonych przez kluby sportowe i inne organizacje pozarządowe realizujące zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży, a także jednostki samorządu terytorialnego,
 - e) przygotowania kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata i mistrzostwach Europy,
 - f) programów edukacyjnych, informacyjnych i szkoleniowych na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa masowych imprez sportowych oraz zwalczania negatywnych zjawisk w sporcie,
 - g) zadań z zakresu przebudowy, remontów i inwestycji w obiekty sportowe;
- 3) nadzorcze nad zadaniami o charakterze administracyjno-wykonawczym:
- a) nadzór bezpośredni nad Prezesem Narodowego Centrum Sportu,
 - b) nadzór pośredni nad Centralnym Ośrodkiem Sportu oraz Polską Agencją Antydopingową i Polskim Laboratorium Antydopingowym jako jednostkami podległym w dziale kultura fizyczna, Instytutem Sportu – Państwowym Instytutem Badawczym oraz fundacjami, których celem statutowym jest upowszechnianie i rozwój kultury fizycznej i sportu.
2. Prezes Narodowego Centrum Sportu realizowałby zadania i kompetencje związane z:
- 1) rozstrzygnianiem konkretnych spraw w drodze aktów administracyjnych obejmującym:
 - a) udzielanie zgód (odmów) na utworzenie polskiego związku sportowego,
 - b) stwierdzanie braku przynależności do właściwej międzynarodowej federacji sportowej działającej w sporcie olimpijskim lub paraolimpijskim lub innej uznanej przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski,

- c) wyrażanie zgody (odmowa) na zawarcie umowy pomiędzy polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową,
 - d) przyznawanie (wstrzymywanie, pozbawianie) członkowi kadry narodowej stypendium sportowego,
 - e) przyznawanie (odmowa, pozbawianie) świadczeń pieniężnych reprezentantom Polski – medalistom, którzy już nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy,
 - f) udzielanie (odmowa, cofanie) upoważnień do przeprowadzania egzaminów potwierdzających wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa;
- 2) wykonywaniem bieżących zadań administracyjnych polegających na:
- a) prowadzeniu wykazu polskich związków sportowych,
 - b) publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej sprawozdań z działalności oraz sprawozdań finansowych polskiego związku sportowego,
 - c) zatwierdzaniu statutów polskich związków sportowych i ich zmian,
 - d) współpracy z Polskim Komitetem Olimpijskim i Polskim Komitetem Paraolimpijskim,
 - e) udzielaniu dofinansowania na realizację zadań publicznych związanych z zapewnieniem warunków organizacyjnych, technicznych i ekonomicznych do szkolenia sportowego, rozwijaniem sportu wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych, rozwoju turystyki społecznej sprzyjającej aktywności fizycznej społeczeństwa, zajęć sportowych dla uczniów, przygotowania kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata i mistrzostwach Europy, programów edukacyjnych, informacyjnych i szkoleniowych na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa masowych imprez sportowych oraz zwalczania negatywnych zjawisk w sporcie, przebudowy, remontów i inwestycji w obiekty sportowe
- na zasadach określonych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej;
- 3) sprawowaniem nadzoru i kontroli o charakterze specjalistycznym obejmującym:
- a) nadzór nad działalnością polskich związków sportowych, łącznie z kontrolą tej działalności pod względem zgodności z przepisami prawa, postanowieniami statutu i regulaminów związku,
 - b) uchylanie niezgodnych z prawem decyzji władz polskiego związku sportowego,

- c) udzielanie władzom polskiego związku sportowego upomnienia i podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego prawem,
- d) występowanie do sądu rejestrowego o zawieszenie władz polskiego związku sportowego albo o jego rozwiązanie,
- e) nadzór bezpośredni nad działalnością Polskiej Agencji Antydopingowej oraz Polskiego Laboratorium Antydopingowego, Instytutem Sportu – Państwowym Instytutem Badawczym oraz fundacjami, których celem statutowym jest upowszechnianie i rozwój kultury fizycznej i sportu,
- f) nadzór nad przeprowadzaniem egzaminów potwierdzających wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa.

W celu realizacji zadań i kompetencji o charakterze specjalistycznym, w projekcie przewiduje się utworzenie urzędu centralnego – Narodowego Centrum Sportu. Konstrukcja wykonywania zadań i kompetencji oraz organizacji urzędu nie odbiega od standardu przyjętego dla tego typu organów centralnych wykonujących zadania specjalistyczne w innych działach administracji rządowej. Zakłada się, że Prezesa Narodowego Centrum Sportu jako centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach kultury fizycznej będzie powoływał i odwoływał Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw kultury fizycznej. W projekcie zostały przewidziane:

- 1) wymagania kwalifikacyjne jaki spełniać musi kandydat na tę funkcję;
- 2) obowiązek wyłonienia kandydata w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru przeprowadzanego przez co najmniej 3-osobowy zespół osób dających swoją wiedzę i doświadczeniem rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów;
- 3) obowiązek ogłaszania publicznie wyników przeprowadzonego naboru.

Zakłada się w zakresie zadań ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej przypisanie zadań z zakresu określania zasad i warunków zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia, a także określania zasad i warunków dla odprowadzania ścieków, nie tylko w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, ale także dla innych rodzajów działalności. Przedmiotowa zmiana związana jest z przejściem od ministra właściwego do spraw rozwoju wsi zadań z zakresu urządzeń melioracji wodnych. Mając jednak na względzie opracowywanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej dokumentów ujmujących kompleksowo gospodarkę wodną, w tym warunki i zasady

zaopatrzenia w wodę dla różnych rodzajów działalności, zasadne było jednoznaczne przypisanie w tym zakresie zadań ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

Zmiana zaproponowana w dziale rozwój wsi związana jest z przejęciem zadań w zakresie urządzeń melioracji wodnej przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Dział gospodarka wodna obejmuje sprawy kształtowania, ochrony i racjonalnego wykorzystywania zasobów wodnych. Mając na uwadze zachowanie kompleksowego podejście do gospodarowania wodami, w tym ich ochrony, w aktualnym brzmieniu przepisów w dziale gospodarka wodna nie zostały wydzielone odrębne obszary funkcjonalne m. in. obszary wiejskie i miasta. Dlatego też, proponuje się usunięcie w dziale rozwój wsi pkt 4 lit. a przepisów dotyczących melioracji oraz zaopatrzenia wsi i rolnictwa w wodę oraz oczyszczania ścieków.

Melioracje wodne polegają na regulacji stosunków wodnych w celu polepszenia zdolności produkcyjnej gleby i ułatwienia jej uprawy. Działanie to stanowi jeden ze sposobów wykorzystania zasobów wodnych. Zgodnie z brzmieniem definicji melioracji wodnych, określenie potrzeb w tym obszarze jest związane z produkcją rolniczą, która znajduje się w kompetencjach ministra właściwego do spraw rolnictwa. Ponadto melioracje powinny być rozpatrywane w ramach kształtowania polityki rolnej Państwa, będącej w gestii ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Dlatego też, działania podejmowane w obszarze melioracji przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej powinny być prowadzone w ścisłej współpracy z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który również obejmuje sprawy dotyczące izb rolniczych, związków zawodowych rolników i organizacji społeczno-zawodowych rolników, czyli przedstawiciele bezpośrednio zainteresowanych poprawą warunków wodnych na potrzeby rolnictwa.

Dodatkowo w art. 27a ustawy o działach administracji rządowej uzupełnia się dział turystyka o sprawy związane z turystyką społeczną. Przez turystykę społeczną należy rozumieć turystykę, która ze względu na wrażliwość społeczną ma na celu rozwój aktywności fizycznej wśród osób niepełnosprawnych, dzieci i młodzieży, czy osób starszych. Jednocześnie rozwój turystyki społecznej sprzyja aktywności fizycznej społeczeństwa przez uczestnictwo w wypoczynku bez barier społecznych, ekonomicznych i infrastrukturalnych. Ten niezwykle ważny aspekt turystyki nakierowany jest zatem na wsparcie działań na rzecz likwidacji i ograniczenia barier w podróżowaniu, co jest drugim ważnym elementem działu administracji rządowej turystyka obok jej znaczenia biznesowo-gospodarczego.

Zmiany w ustawie o pracownikach urzędów państwowych

Do ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537) po art. 2 dodaje się art. 2a, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów będzie mógł określić komórki organizacyjne w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 2 tej ustawy, których pracownicy są urzędnikami państwowymi w rozumieniu tej ustawy. W przepisie art. 1 ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych, do którego odwołano się w treści projektowanego przepisu, jest mowa przykładowo o urzędach ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów czy urzędach wojewódzkich, a więc jednostkach organizacyjnych zaliczanych do sfery administracji rządowej. Projektowany przepis ma charakter fakultatywny, co pozwoli na elastyczne regulowanie polityki zatrudnienia w administracji rządowej.

Kryzys gospodarczy po pandemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2 wymusza zmiany w strukturze zatrudnienia w administracji rządowej. Określenie komórek organizacyjnych następować będzie w drodze rozporządzenia wydawanego fakultatywnie przez Prezesa Rady Ministrów i przybierze formę wykazu. Wydając rozporządzenie, Prezes Rady Ministrów uwzględni charakter wykonywanych zadań w tych komórkach organizacyjnych, a także konieczność zapewnienia sprawnej organizacji urzędu.

Jednocześnie, uwzględniając, że służba cywilna podlega instytucjonalnej ochronie konstytucyjnej (uzasadnienie wyroku TK z dnia 14 czerwca 2011 r. sygn. akt Kp 1/11) przewidziano, w nowelizacji ustawy o służbie cywilnej (art. 37 pkt 4 projektu ustawy), że członkowi korpusu służby cywilnej zatrudnionemu w urzędzie w komórce organizacyjnej, która zostanie wskazana przez Prezesa Rady Ministrów w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 2a ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych, zostanie udzielony urlop bezpłatny. Natomiast z dniem wykreślenia komórki organizacyjnej urzędu z wykazu urlop bezpłatny ulegnie zakończeniu. Dyrektor generalny urzędu wyznaczy wówczas temu członkowi korpusu służby cywilnej stanowisko pracy zgodne z jego kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

Zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji oraz w ustawie o opłatach abonamentowych

Zmiana proponowana w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji polega na uzupełnieniu katalogu zadań jakie są nałożone na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji i jest związana ze zmianą ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1689). Proponuje się, aby do zadań Krajowej Rady

Radiofonii i Telewizji należało również rozpatrywanie odwołań od decyzji kierownika operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041), o których mowa w art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689).

Z kolei zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1689) ma na celu przeniesienie zadań, o których mowa w art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz.U. 2020 poz. 1689), które należą do zakresu kompetencji ministra właściwego do spraw łączności, do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy o opłatach abonamentowych operator wyznaczony przeprowadza kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej. Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 6 tej ustawy, w przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego kierownik jednostki operatora wyznaczonego wydaje decyzję, w której nakazuje rejestrację odbiornika oraz ustala opłatę za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego. Natomiast z art. 7. ust. 7 wynika, że odwołanie od tej decyzji wnosi się do ministra właściwego do spraw łączności.

W tym kontekście warto zwrócić uwagę, że organem państwowym właściwym w sprawach radiofonii i telewizji jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Do zadań tego organu należy między innymi ustalanie, na zasadach określonych w wyżej wymienionej ustawie o opłatach abonamentowych, wysokości opłat abonamentowych. Ponadto, zgodnie z art. 9 i 10 tej ustawy, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji posiada możliwość udzielania ulg w spłacie zaległości w płatności opłat abonamentowych, a także innych należności powstałych z tego tytułu. W związku z powyższym, wprowadzenie proponowanych zmian pozwoli na scentralizowanie zadań związanych z ustaleniem i egzekwowaniem opłat abonamentowych w ramach jednego organu, tj. Krajowej Rady Radiofonii i Radiofonii i Telewizji.

Ponadto, mając na uwadze konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań, o których mowa w art. 7 ust. 7 ustawy o opłatach abonamentowych, zaprojektowane zostały przepisy, dzięki którym możliwe będzie przeniesienie pracowników odpowiedzialnych za te zadania z Ministerstwa Aktywów Państwowych do Biura Krajowej Rady Radiofonii i Radiofonii i Telewizji.

Środki na wykonywanie tego zadania zostaną przeniesione pomiędzy odpowiednimi działami budżetu państwa na podstawie przepisów ustawy o finansach publicznych.

Zmiany w ustawie o Radzie Ministrów

Do ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171, z późn. zm.) wprowadza się zmiany zmierzające do podniesienia poziomu tworzonego prawa przez usystematyzowanie zagadnień dotyczących funkcjonowania podmiotów stanowiących organ opiniodawczo-doradczy Rady Ministrów czy podległych Prezesowi Rady Ministrów, których zadaniem jest dbanie o spójność systemu prawa, zmiany dotyczące obsługi Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w zakresie opracowywania analiz dotyczących kluczowych polityk publicznych, czy wreszcie zmiany usprawniające tworzenie organów pomocniczych Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów.

Do przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o Radzie Ministrów dodaje się kolejny punkt, zgodnie z którym Prezes Rady Ministrów, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka Rady Ministrów, będzie mógł w drodze zarządzenia utworzyć organ pomocniczy Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów w sprawach należących do zadań i kompetencji Rady Ministrów lub Prezesa Rady Ministrów. Do tworzonego przez Prezesa Rady Ministrów pełnomocnika nie będzie mieć zastosowania przepis art. 10 ust. 2 ustawy o Radzie Ministrów, który reguluje status pełnomocnika Rządu do określonych spraw, których przekazanie członkom Rady Ministrów nie jest celowe i ustanowionego przez Radę Ministrów. A zatem do pełnomocnika stanowiącego organ pomocniczy Prezesa Rady Ministrów i tworzonego na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 4 ustawy o Radzie Ministrów nie będzie miała zastosowania reguła, zgodnie z którą pełnomocnikiem może być sekretarz stanu lub podsekretarz stanu, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w zakresie zadań o zasięgu regionalnym – wojewoda.

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym w ustawie o Radzie Ministrów przepis art. 14 określa, że przy Prezesie Rady Ministrów działa Rada Legislacyjna, której członków powołuje Prezes Rady Ministrów. Natomiast zadania oraz szczegółowe zasady działania i tryb funkcjonowania Rady Ministrów są określone w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. Obsługę Rady Legislacyjnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. W dodawanych w art. 14 ustawy o Radzie Ministrów ust. 1a i 1b wskazano, że Rada Legislacyjna jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących systemu prawa, a także określono zadania Rady Legislacyjnej. Nie są to regulacje nowe, gdyż powielają one przepisy zawarte w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zadań Rady Legislacyjnej oraz szczegółowych zasad i trybu jej funkcjonowania (Dz. U.

z 2011 r. poz. 21). Dotychczasowe zadania Rady Legislacyjnej uzupełniono jednakże o możliwość organizowania konferencji naukowych w sprawach należących do jej zadań, co wpłynie korzystnie na rozwój legislacji. Powierzono także Radzie Legislacyjnej zadania związane z opracowywaniem materiałów, opinii i analiz, a także recenzowaniem opracowań zamieszczanych w czasopiśmie z zakresu legislacji. Aktualnie Rada Legislacyjna wykonuje to zadanie opracowując kwartalnik Przegląd Legislacyjny. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad poprawnej legislacji, zgodnie z którą ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw i nie pozostawiać poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny, należało uzupełnić ustawowy katalog zadań Rady Legislacyjnej.

Kierując się powyższą zasadą, w dalszej części projektowane przepisy art. 14 ust. 2a–2l ustawy o Radzie Ministrów określają, kto może być powołany w skład Rady Legislacyjnej, wskazują, że kadencja Rady trwa cztery lata oraz wyszczególniają przypadki odwołania członka Rady Legislacyjnej przed upływem kadencji. Ponadto wskazano, że w pracach Rady Legislacyjnej obligatoryjnie bierze udział, z prawem głosowania, Prezes Rządowego Centrum Legislacji lub jego zastępca. Regulacja ta jest konsekwencją uwzględnienia podstawowego zadania spoczywającego na Rządowym Centrum Legislacji, jakim jest zapewnienie koordynacji działalności legislacyjnej Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i innych organów administracji rządowej. Prawidłowe wykonywanie tego zadania będzie możliwe przy zapewnieniu Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji czynnego udziału we wszelkich gremiach zajmujących się legislacją, a zwłaszcza tych, które stanowią organ opiniodawczo-doradczy Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów. Do udziału w pracach Rady Legislacyjnej mogą być także zapraszani, ale bez prawa głosowania, właściwi ze względu na przedmiot rozpatrywanej sprawy ministrowie, kierownicy urzędów centralnych lub upoważnieni przez nich przedstawiciele. Udział tych podmiotów, z uwagi na ich kompetencje do opracowywania aktów normatywnych, które rozpatruje Rada Legislacyjna, ma charakter pomocniczy, polegający między innymi na udzielaniu wyjaśnień, z tego też względu podmioty te nie mają prawa głosu. Przewidziano również, że do udziału w pracach Rady Legislacyjnej mogą być zapraszani bez prawa głosowania, przedstawiciele organów państwa, w szczególności Prezes Trybunału Konstytucyjnego, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Narodowego Banku Polskiego lub ich zastępcy albo upoważnieni przez nich przedstawiciele, a także przedstawiciele innych instytucji państwowych oraz organizacji społecznych, zawodowych i samorządowych. W tym

zakresie przewidziano katalog otwarty, gdyż z uwagi na szerokie spektrum zagadnień, które mogą być przedmiotem prac Rady Legislacyjnej, do swobodnej decyzji samej Rady pozostawiono wybór podmiotów, których merytoryczne przygotowanie i właściwość mogą przyczynić się do jak najszerzej oceny rozpatrywanego przez Radę Legislacyjną zagadnienia. Omówiona regulacja nie stanowi nowego rozwiązania, gdyż możliwość zapraszania do udziału w pracach Rady Legislacyjnej jest określona w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zadań Rady Legislacyjnej oraz szczegółowych zasad i trybu jej funkcjonowania. Regulacji tej nadano charakter ustawowy. Podobnie jak przepisom określającym maksymalną wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu Rady Legislacyjnej, która nie może przekroczyć sześciokrotności kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, maksymalną wysokość wynagrodzenia za sporządzenie opinii, ekspertyz oraz innych opracowań, stanowiących przedmiot prawa autorskiego i objętych jego ochroną na podstawie odrębnych przepisów oraz określającym prawo do diet, zwrotów kosztów podróży i zakwaterowania na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy. Aktualnie kwestie związane z regułami wynagradzania uczestników posiedzeń Rady Legislacyjnej, autorów opinii i innych opracowań, w tym wysokość wypłacanego wynagrodzenia, są określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zadań Rady Legislacyjnej oraz szczegółowych zasad i trybu jej funkcjonowania oraz w zarządzeniu Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1998 r. w sprawie wynagrodzenia i innych świadczeń przysługujących członkom Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów oraz osobom biorącym udział w posiedzeniach Rady Legislacyjnej lub jej zespołów, które stanowi akt o charakterze wewnętrznym.

Konsekwencją zmian wprowadzonych do ustawy jest także konieczność dokonania odpowiednich modyfikacji w treści upoważnienia ustawowego, które jest zawarte w art. 14 ust. 3 ustawy o Radzie Ministrów. Do uregulowania w drodze aktu wykonawczego przekazano organizację i tryb działania Rady Legislacyjnej, wysokość wynagradzania członków Rady Legislacyjnej oraz osób zaproszonych do udziału w pracach Rady Legislacyjnej, a także szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty wynagrodzenia. Celem zmian proponowanych w art. 14b ustawy o Radzie Ministrów jest usystematyzowanie zagadnień dotyczących funkcjonowania podmiotów, których zadaniem jest dbanie o spójność systemu prawa, przez skoncentrowanie działalności w rękach jednego podmiotu. Wobec powyższego zaproponowano, aby obsługę Rady Legislacyjnej zapewniało Rządowe Centrum

Legislacji, a nie jak ma to miejsce obecnie Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Konieczne było zatem uchylenie w art. 26 w ust. 1 ustawy o Radzie Ministrów pkt 5, który przewidywał, że obsługę Rady Legislacyjnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów. Zadania Rządowego Centrum Legislacji uzupełniono także o prowadzenie aplikacji legislacyjnej oraz działalności edukacyjnej polegającej na upowszechnianiu i popularyzowaniu wiedzy o legislacji.

Projekt zmian w ustawie o Radzie Ministrów zawiera również propozycje, których celem jest ustanowienie Rządowego Centrum Analiz (dalej „RCA”), jego umiejscowienie i określenie roli koordynacyjnej w działalności Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz innych organów administracji rządowej – w zakresie, jaki dotyczy opracowywania analiz dotyczących kluczowych polityk publicznych. Główne zadania RCA, wspierające Radę Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w projektowaniu działań programowych mają koncentrować się wokół dwóch osi, tj. prowadzeniu badań, studiów strategicznych i analiz w sprawach wewnętrznych oraz międzynarodowych, a ponadto realizacji zadań i udziału RCA w rządowym procesie legislacyjnym – na zasadach i w trybie określonych w regulaminie pracy Rady Ministrów (w tym dokonywanie oceny zgodności z celami polityki Rządu oraz prognozowanymi skutkami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi).

Uwzględniając powyżej przedstawioną koncepcję zmian w ustawie o Radzie Ministrów, proponuje się między innymi.:

- 1) wprowadzenie do ustawy o Radzie Ministrów art. 15a, który określa ramy organizacyjne tworzonego Rządowego Centrum Analiz. Proponuje się, aby Rządowe Centrum Analiz funkcjonowało w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w ramach struktury organizacyjnej przewidzianej zarządzeniem nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 2016 r. w sprawie nadania statutu KPRM. Zadania RCA będą realizowane poprzez wybrane komórki organizacyjne Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Rozwiązanie jest efektywne kosztowo. Ustanowienie i określenie roli RCA nie niesie bowiem za sobą dodatkowych kosztów związanych z wyodrębnieniem strukturalnym, czy obsługą jego funkcjonowania;
- 2) zmianę trybu powoływania Szefa RCA, który po wejściu w życie ustawy będzie powoływany na stanowisko na podstawie przepisów art. 15b ustawy o Radzie Ministrów w zmienionym brzmieniu. Zaprojektowany przepis określa, iż Rządowym Centrum Analiz kieruje Szef Rządowego Centrum Analiz, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów. Rozwiązanie powyższe ma charakter stabilizujący pozycję Rządowego Centrum Analiz i jego funkcjonowanie w przyszłości, gwarantujące stałe

wsparcie analityczne Prezesa Rady Ministrów i członków Rady Ministrów w procesie projektowania interwencji publicznych.

- 3) wprowadzenie do ustawy art. 15c, w którym określone zostały zadania Rządowego Centrum Analiz. W celu wsparcia Rady Ministrów oraz Prezesa Rady Ministrów, Rządowe Centrum Analiz ma realizować różnorodne działania. Dzięki realizacji tych zadań Rządowe Centrum Analiz zapewni będzie koordynację rządowych działań analitycznych dotyczących kluczowych polityk publicznych.
- 4) wprowadzenie art. 15d do ustawy o Radzie Ministrów, zgodnie z którym Rządowe Centrum Analiz opracowuje analizy z własnej inicjatywy lub na uzgodniony z Szefem Centrum Analiz wniosek członka Rady Ministrów lub innych organów administracji rządowej albo jeżeli obowiązek opracowania takiej analizy wynika z przepisów odrębnych. Proponowane rozwiązanie, określające katalog podmiotów mogących inicjować przygotowanie analiz, jest spójne z przyjętym koordynacyjnym modelem działalności Rządowego Centrum Analiz. Logiczną kontynuacją określonego zadania RCA są projektowane przepisy art. 15d ust. 2 i 3, zgodnie z którymi Rządowe Centrum Analiz może – w zakresie niezbędnym do realizacji tychże analiz – wnioskować do członków Rady Ministrów lub innych organów administracji rządowej o udzielenie pomocy, a także tworzyć zespoły analityczne składające się z przedstawicieli organów administracji rządowej, współpracujących z Rządowym Centrum Analiz przy wykonywaniu zadań. Zaproponowane podejście ma zapewniać pełną synergię podczas tworzenia analiz, opierającą się na wiedzy merytorycznej przedstawicieli zainteresowanych organów administracji rządowej oraz kompetencjach analitycznych pracowników Rządowego Centrum Analiz..

Projekt przewiduje wprowadzenie przepisu przejściowego, na podstawie którego Pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów – Szef Centrum Analiz Strategicznych – powołany przed dniem wejścia w życie nowelizacji ustawy – staje się Szefem Rządowego Centrum Analiz (art. 94 projektu ustawy).

Zmiany w ustawie o służbie cywilnej

Projektowana nowelizacja ustawy przewiduje włączenie do korpusu służby cywilnej stanowiska podsekretarza stanu funkcjonującego w ramach administracji rządowej. Projektowane rozwiązania pozwolą na funkcjonowanie w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów oraz urzędzie obsługującym ministra, sekretarzy stanu – osób będących

najczęściej również parlamentarzystami z doświadczeniem politycznym, oraz podsekretarzy stanu – osób posiadających wiedzę ekspercką, niezbędną do profesjonalnej realizacji powierzonych im przez ministra zadań, co znacznie usprawni funkcjonowanie tych urzędów. Zadania wykonywane dotychczas przez podsekretarzy stanu nie ulegną zmianie. Oznacza to że dla przykładu zgodnie z ustawą o Radzie Ministrów, w szczególności, nadal przy pomocy podsekretarza stanu, minister, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, czy też przewodniczący komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów będzie wykonywał swoje zadania. Nadmienić należy, że Prezes Rady Ministrów będzie mógł upoważnić podsekretarza stanu do reprezentowania Rządu przed Sejmem. Podsekretarz stanu funkcjonujący w ramach służby cywilnej, tak jak obecnie podsekretarz stanu w ramach administracji rządowej, będzie mógł także zastępować ministra, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów czy przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów w przypadku, gdy sekretarz stanu nie został powołany. Szczegółowy zakres czynności podsekretarza stanu ustali właściwy minister, w formie tak zwanego zarządzenia kompetencyjnego, zawiadamiając o tym Prezesa Rady Ministrów.

Zakłada się, że w ramach służby cywilnej stanowisko podsekretarza stanu będzie wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej, której zadaniem, zgodnie z art. 153 ust. 1 Konstytucji RP, jest zapewnienie zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa. Celem projektowanej zmiany jest zatem zapewnienie większej niż dotychczas profesjonalizacji korpusu służby cywilnej oraz usprawnienie funkcjonowania Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędu obsługującego przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów oraz urzędów obsługujących ministrów.

Włączenie tych stanowisk do korpusu służby cywilnej oznacza, że podsekretarz stanu będzie musiał spełniać wymagania, jakie stawiane są przed kandydatami na inne wyższe stanowiska w służbie cywilnej zgodnie z art. 53 ustawy o służbie cywilnej, w tym posiadania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, nieskazania prawomocnym wyrokiem orzekającym zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, czy posiadania kompetencji kierowniczych.

Ponadto, jak każdy członek korpusu służby cywilnej, podsekretarz stanu będzie musiał wykazać, że korzysta z pełni praw publicznych, jest obywatelem polskim, nie był skazany za

umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz cieszyć się nieposzlakowaną opinią. Obsadzenie stanowiska podsekretarza stanu będzie odbywać się w drodze powołania, którego będzie dokonywał Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra lub przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów. Do powołania będą miały zastosowanie przepisy ustawy – Kodeks pracy. Podsekretarza stanu będzie odwoływał Prezes Rady Ministrów. Składniki wynagrodzenia podsekretarza stanu będą takie same, jak w przypadku wynagrodzenia osób zajmujących wyższe stanowiska w służbie cywilnej. Podsekretarz stanu jako członek korpusu służby cywilnej będzie mógł podejmować dodatkową pracę, jeżeli uzyska zgodę kierownika urzędu.

Projektowane zmiany w ustawie o służbie cywilnej wymagają wprowadzenia również zmian w innych ustawach, w szczególności w ustawie o Radzie Ministrów, czy w ustawie o wykonywaniu mandatu posła i senatora.

Zmiany w ustawie o kołach gospodyń wiejskich

Projektowana zmiana w ustawie z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich ma na celu przeniesienie kompetencji w zakresie pomocy udzielanej kołom gospodyń wiejskich na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 3 tej ustawy, od ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Wiąże się to ze zmianą urzędu obsługującego Pełnomocnika Rządu do spraw lokalnych inicjatyw społecznych. Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw lokalnych inicjatyw społecznych (Dz. U. poz. 1889), następuje zmiana urzędu obsługującego Pełnomocnika - z urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego na urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Obsługę merytoryczną, organizacyjno-prawną, techniczną i kancelaryjno-biurową zapewnić będzie urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rozwoju wsi. Wydatki związane z działalnością Pełnomocnika będą pochodzić z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rozwoju wsi (część 33). Konsekwencją umocowania Pełnomocnika Rządu do spraw lokalnych inicjatyw społecznych w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rozwoju wsi będzie przeniesienie pracowników komórki organizacyjnej obsługującej Pełnomocnika do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W związku z tym w art. 35 ust. 5 oraz w art. 35a ust. 5 ustawy o kołach gospodyń wiejskich dokonano zmiany nazwy ministrów poprzez zastąpienie wyrazów

„minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego” wyrazami „minister właściwy do spraw rozwoju wsi”.

W projekcie ustawy w art. 108 zaproponowano przepisy związane z postępowaniami administracyjnymi prowadzonymi przez organ wyższego stopnia w stosunku do Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w sprawach o przyznanie pomocy finansowej kołom gospodyń wiejskich na działalność określoną w art. 2 ust. 3 ustawy o kołach gospodyń wiejskich. Są to przepisy przejściowe, mające na celu zapewnienie ciągłości biegu toczących się postępowań administracyjnych, przy jednoczesnej zmianie organu odwoławczego od decyzji wydawanych przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Postępowania administracyjne, które zostały wszczęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zostaną, z dniem wejścia w życie tej ustawy, przejęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do dalszego prowadzenia. Także w przypadku wydania przed dniem wejścia w życie przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego decyzji związanych z przyznawaniem wyżej wymienionej pomocy finansowej kołom gospodyń wiejskich, organem właściwym do uchylecia, zmiany i stwierdzenia nieważności takiej decyzji oraz do wznowienia postępowania administracyjnego będzie minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W art. 108 ust. 3 projektu ustawy zaproponowano również przepis związany z przejęciem przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi dokumentacji dotyczącej spraw w zakresie pomocy finansowej udzielonej kołom gospodyń wiejskich na realizację zadań określonych w art. 2 ust. 3 ustawy o kołach gospodyń wiejskich., w których do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy zostały wszczęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego postępowania administracyjne. Dokumenty dotyczące tych spraw wraz z wykazem zawierającym przekazywane dokumenty oraz wykazem tych spraw, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego przekaze ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego dokona tej czynności niezwłocznie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązków pracodawcy wobec pracowników przekształcanych urzędów, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Z dniem następującym po dniu ogłoszenia wejdą w życie także zmiany projektowane w ustawie o kołach gospodyń wiejskich. Jest to uzasadnione potrzebą sprawnego wdrożenia zmiany, z uwagi na realizację zadania związane z dofinansowaniem działalności kół gospodyń wiejskich.

Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Zgodnie ze stanowiskiem Ministra do Spraw Unii Europejskiej, projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawienia go organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, stosownie do § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem przedmiotowej ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Kancelaria Prezesa Rady Ministrów Ministerstwo Klimatu i Środowiska Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego Ministerstwo Sportu Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Michał Dworczyk Minister – Członek Rady Ministrów, Szef KPRM</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Michał Frączkiewicz Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego KPRM</p>	<p>Data sporządzenia 13.11.2020</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD 146</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej oraz wynikające z nich zmiany w przepisach kilkudziesięciu innych ustaw. Proponowane przepisy mają na celu dostosowanie struktury administracji rządowej do nowej, zrekonstruowanej struktury Rady Ministrów, będącej odpowiedzią na czasy, z którymi wiąże się wyzwanie wyjścia z kryzysu gospodarczego po pandemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2. Zmiany mają na celu zwiększenie efektywności, przy jednoczesnym zmniejszeniu kosztów działania administracji rządowej. Skonsolidowanie procesu decyzyjnego w gestii mniejszej liczby członków Rady Ministrów wymaga pewnych korekt optymalizujących w działach administracji rządowej.

Ponadto niezbędna jest dalsza optymalizacja struktur funkcjonowania administracji rządowej, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia racjonalnego i efektywnego wykorzystania kadry urzędniczej. W tym celu wprowadza się również zmiany w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537), ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171, z późn. zm.), a także w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265, z późn. zm.), wraz z odpowiednimi zmianami dostosowawczymi w innych ustawach.

Celem projektowanej ustawy w zakresie zmian wprowadzanych do ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich jest przeniesienie kompetencji w zakresie pomocy udzielanej w 2020 r. kołom gospodyń wiejskich na realizację zadań, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy o kołach gospodyń wiejskich, od ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego do ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zmiany w ustawie o działach administracji rządowej

Wyodrębnienie nowego działu administracji rządowej – leśnictwo i łowiectwo. Działem tym będzie kierował Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kierujący obecnie trzema działami administracji rządowej, tj. rolnictwo, rozwój wsi oraz rynki rolne. Sprawy objęte tymi działami administracji rządowej są ściśle związane ze sprawami objętymi nowym działem leśnictwo i łowiectwo. Ponadto prowadzenie działalności rolniczej jest związane z prowadzeniem gospodarki łowieckiej czego przykładem jest chociażby wpływ zwierząt łownych na uprawy rolne i z tym związane szkody łowieckie.

Projektowane zmiany przewidują utworzenie z dotychczasowego zadania „geologia” będącego w dziale administracji środowisko nowego odrębnego działu administracji rządowej. Dział określał będzie sprawy dotyczące:

- 1) polityki i bezpieczeństwa surowcowego państwa w zakresie surowców kopalnych;
- 2) badania zasobów surowców kopalnych i zarządzania nimi oraz zarządzania górotworem;
- 3) kwalifikacji w zakresie geologii;
- 4) inicjowania, koordynowania i nadzorowania współpracy międzynarodowej w dziedzinie zasobów surowców kopalnych oraz udział w pracach organów instytucji międzynarodowych;
- 5) funkcjonowania państwowej służby geologicznej.

Określenia nowego działu administracji rządowej geologia i wskazanie bezpieczeństwa surowcowego państwa stanowi integrację zagadnień z zakresu geologii z zagadnieniami dotyczącymi działu administracji energia. Jednym z podstawowych czynników warunkujących zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego jest zapewnienie dostępu

do odpowiedniej ilości surowców energetycznych. Tym samym uwzględniona została zależność warunkująca bezpieczeństwo energetyczne od bezpieczeństwa surowcowego.

Jest to niezwykle istotne z punktu widzenia wspólnej zależności i oddziaływania polityki surowcowej państwa oraz polityki energetycznej Polski.

Celem planowanej nowelizacji jest również rezygnacja z istniejącego podziału na państwową służbę geologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną. W projektowanych rozwiązaniach zakłada się, że państwowa służba geologiczna obejmuje również hydrogeologię. W chwili obecnej zadania obu służb realizuje ten sam instytut (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy) tym samym brak jest uzasadnienia dla funkcjonowania odrębnej służby hydrogeologicznej w sytuacji, gdy w sensie naukowym i praktycznym jest ona częścią geologii.

Ponadto realizacja zadań państwa na potrzeby rozpoznawania, bilansowania i ochrony wód podziemnych w celu racjonalnego wykorzystania tych wód przez społeczeństwo oraz gospodarkę, o których mowa w ustawie Prawo wodne, bazuje na badaniach geologicznych i wymaga szerokiej wiedzy z zakresu geologii ze specjalizacją hydrogeologia, stąd też dodatkowo uzasadnione jest włączenie zadań państwowej służby hydrogeologicznej do zadań państwowej służby geologicznej i przypisanie ich jako sprawy działu administracji rządowej – geologia.

Służba geologiczna oraz służba hydrogeologiczna są ściśle połączone merytorycznie, a ich kompetencje przenikają się wzajemnie. Dotychczasowy rozdział służb działających w Państwowym Instytucie Geologicznym – PIB utrudniał ściśłą ich współpracę gdyż w praktyce część prac była wykonywana przez zespoły przypisane do obu służb co w realiach ich formalnej rozdzielności utrudniało organizację pracy. Warto odnieść się również do zakresu merytorycznego obszarów działania obu służb. Hydrogeologia jest dziedziną geologii i wszelkie wody podziemne nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od budowy geologicznej górotworu. Tak samo aspekty hydrogeologiczne są jednym z nieodłącznych elementów badań geologicznych. Dokumentacje hydrogeologiczne są gromadzone tak jak pozostała informacja geologiczna przez centralne archiwum geologiczne (prowadzone również przez Państwowy Instytut Geologiczny – PIB). Ze względu na dotychczasową dwoistość służb PIG-PIB występował dodatkowo pod dwoma szyldami PSG i PSH co utrudniało jednoznaczność identyfikowalność zarówno dla organów współpracujących jak i dla obywateli.

Przykładami tak funkcjonującej wspólnej służby dla obu obszarów są wiodące służby geologiczne na Świecie np. : Brytyjska Służba Geologiczna, British Geological Survey (BGS), Francuska Służba Geologiczna, The French Geological Survey (BRGM), Duńska Służba Geologiczna, Geological Survey of Denmark (GEUS), Amerykańska Służba Geologiczna, United States Geological Survey (USGS).

Pochodną wyodrębnienia działu administracji rządowej – geologia jest zmiana ustawy: Prawo geologiczne i górnicze, Prawo wodne, Prawo ochrony środowiska, o stopniach górniczych, honorowych szpadach górniczych i mundurach górniczych, o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego.

Jednym z kluczowych celów planowanej nowelizacji jest dokonanie w ustawie – Prawo geologiczne i górnicze (dalej: p.g.g) określenia Głównego Geologa Kraju jako organu administracji geologicznej.

Zmiana ta ma na celu usprawnienie prowadzenia działań w zakresie postępowań administracyjnych jak również prowadzenia skutecznej polityki surowcowej państwa. Ponadto działanie takie ukierunkowane jest skuteczniejsze współdziałanie wszystkich organów administracji geologicznej różnego szczebla oraz państwowej służby geologicznej.

Kolejną planowaną zmianą w p.g.g. jest dokonanie bezpośredniego wskazania kompetencji oraz kwalifikacji jakie powinna spełniać osoba pełniącą funkcję Głównego Geologa Kraju w celu zapewnienia właściwej realizacji zadań państwa w dziedzinie geologii.

Zmiany w pozostałych ustawach są następstwem wynikającym z utworzeniem nowego działu administracji rządowej „geologia” jak również określeniem Głównego Geologa Kraju jako centralnego organu administracji geologicznej.

Nowy dział administracji rządowej – centrum administracyjne rządu jest związany z optymalizacją struktur funkcjonowania administracji rządowej.

W odniesieniu do zmian proponowanych w dziale administracji rządowej – gospodarka, przewiduje się uzupełnienie katalogu spraw przypisanych temu działowi o sprawy z zakresu procesów opartych na nowoczesnych technologiach. Spowoduje to przeniesienie kompetencji nadzorczych nad Centrum Łukasiewicz, instytutami działającymi w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz oraz Narodowym Centrum Badań i Rozwoju do właściwości Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii. Wprowadzenie powyższego mechanizmu zapewni spójność w zakresie tworzenia narzędzi do wykorzystywania nowoczesnych technologii w gospodarce.

W zakresie zmian proponowanych w dziale administracji rządowej – klimat, należy wskazać, że dotyczą one następujących kwestii:

- 1) wymienienia, z uwagi na nieustannie wzrastające znaczenie polityczne, gospodarcze i społeczne kwestii neutralności klimatycznej w dziale „klimat” poprzez wskazanie „transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej” jako obszaru, w ramach którego minister bierze udział w kształtowaniu międzynarodowej polityki klimatycznej i polityki zrównoważonego rozwoju, w tym w ramach Unii Europejskiej (art. 13a ust. 1 pkt 1), a także „zarządzania środkami na cele transformacji w kierunku osiągnięcia neutralności klimatycznej” w ramach ujętych w tym dziale spraw „wdrażania polityki klimatycznej Unii Europejskiej, w tym w zakresie zarządzania środkami na cele transformacji ekologicznej i klimatycznej” (art. 13a ust. 1 pkt 2), jako kolejnego przykładu takiego zarządzania, obok innego przykładu, jakim jest „zarządzanie aukcjami uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz zagospodarowanie uzyskanych w ich wyniku środków”. Realizacja celów klimatycznych UE, w tym partycypacja w osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej będzie wymagała znacznych środków finansowych, które pomogą zmobilizować środki prywatne na inwestycje w niskoemisyjne i zeroemisyjne technologie. Będzie to wymagało odpowiedniego ukierunkowania wsparcia ze wszystkich dostępnych źródeł (około 1/3 środków zaplanowanych w ramach budżetu UE do roku 2027 powinno zostać przeznaczonych na cele klimatyczne) zgodnie ze strategicznymi kierunkami wskazanymi przez ministra ds. klimatu, co pozwoli zmaksymalizować efekty prowadzonych działań,
- 2) wprowadzenia do działu „klimat” spraw „kształtowania i prowadzenia polityki na rzecz gospodarki neutralnej klimatycznie” – w zakresie krajowym z uwagi na nieustannie wzrastające znaczenie polityczne, gospodarcze i społeczne kwestii neutralności klimatycznej. Jednym z głównych celów UE zadeklarowanym podczas Rady Europejskiej w grudniu 2019 r. jest osiągnięcie na poziomie UE neutralności klimatycznej do roku 2050. Oznacza to zrównoważenie emisji z ich pochłanianiem, przede wszystkim przez elementy środowiska naturalnego. Polska jako państwo członkowskie UE oraz strona Porozumienia paryskiego jest zobowiązana do partycypacji w osiągnięciu tego celu przez UE. Oznacza to konieczność zaprojektowania i przeprowadzenia kompleksowych zmian we wszystkich sektorach gospodarki, zmierzających do znaczącego ograniczenia emisji i zwiększenia pochłaniania. Dotyczyć to będzie przede wszystkim modernizacji sektora energetycznego, jak również wprowadzenia nowych modeli transportowych, zmian w rolnictwie oraz dążenia do zwiększenia pochłaniania przez lasy. Dodatkowo należy zaznaczyć, że konieczność zaprojektowania dokumentu przedstawiającego strategię działań w tym zakresie wynika wprost z rozporządzenia ws. Zarządzania Unią Energetyczną.

Celem zmian obejmujących przepisy dotyczące działu kultura fizyczna jest wprowadzenie sprawniejszego, nowocześniejszego modelu zarządzania zadaniami z zakresu sportu, wychowania fizycznego i rehabilitacji ruchowej poprzez organizacyjne i funkcjonalne wyodrębnienie zadań polegających na kształtowaniu polityki państwa w istotnej dziedzinie życia społecznego jaką jest szeroko rozumiana aktywność fizyczna oraz zadań o charakterze wykonawczo-administracyjnym. Konsekwencją tego podziału jest przewidziane w projekcie instytucjonalne przyporządkowanie odpowiedzialności za realizację tak wyodrębnionych zadań odpowiednio: ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i tworzonemu organowi centralnemu – Prezesowi Narodowego Centrum Sportu.

Uzupełniono dział turystyka o sprawy związane z turystyką społeczną.

Zmiany w ustawie o pracownikach urzędów państwowych

Projektowane zmiany mają na celu wyposażenie Prezesa Rady Ministrów w kompetencje usprawniające elastyczne regulowanie polityki zatrudnienia w administracji rządowej.

Zmiany w ustawie o Radzie Ministrów

Wprowadzane zmiany mają charakter dostosowawczy do zmian wynikających z nowego modelu funkcjonowania służby cywilnej. Ponadto do ustawy o Radzie Ministrów wprowadza się zmiany zmierzające do podniesienia poziomu tworzonego prawa przez usystematyzowanie zagadnień dotyczących funkcjonowania podmiotów stanowiących organ opiniodawczo-doradczy Rady Ministrów czy podległych Prezesowi Rady Ministrów, których zadaniem jest dbanie o spójność systemu prawa, zmiany dotyczące obsługi Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w zakresie opracowywania analiz dotyczących kluczowych polityk publicznych, czy wreszcie zmiany usprawniające tworzenie organów pomocniczych Rady Ministrów czy Prezesa Rady Ministrów.

Zmiany w ustawie o służbie cywilnej

Projekt ustawy w zakresie zmian ustawy o służbie cywilnej zakłada zmianę pozycji instytucjonalnej stanowiska podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów oraz urzędzie obsługującym ministra. Rekomendowane rozwiązanie różnicuje stanowisko dotychczasowego podsekretarza stanu ze stanowiskiem sekretarza stanu. Stanowisko to będzie zaliczało się do kategorii wyższych stanowisk w służbie cywilnej. Projektowana zmiana ma na celu utworzenie szczebla pośredniego pomiędzy kierownictwem politycznym urzędu a kierownictwem poszczególnych komórek organizacyjnych urzędu, co powinno służyć efektywności merytorycznej pracy urzędu.

Zmiany w ustawie o kołach gospodyń wiejskich

W projekcie ustawy zaproponowano przepisy związane z postępowaniami administracyjnymi, prowadzonymi przez organ wyższego stopnia w stosunku do Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w sprawach o przyznanie pomocy finansowej kołom gospodyń wiejskich na działalność określoną w art. 2 ust. 3 ustawy o kołach gospodyń wiejskich. Są to przepisy przejściowe, mające na celu zapewnienie ciągłości biegu toczących się postępowań administracyjnych, przy jednoczesnej zmianie organu odwoławczego od decyzji wydawanych przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Postępowania administracyjne, które zostały wszczęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego i niezakończony decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zostaną, z dniem wejścia w życie tej ustawy, przejęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do dalszego prowadzenia.

Zaproponowano również przepisy, które określają, że w przypadku wydania przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego decyzji dot. przyznawania pomocy finansowej kołom gospodyń wiejskich przed dniem wejścia w życie ustawy, organem właściwym do uchylecia, zmiany i stwierdzenia nieważności takiej decyzji oraz do wznowienia postępowania administracyjnego będzie minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W projekcie ustawy zaproponowano również przepis wskazujący sposób przejęcia przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi dokumentacji dotyczącej spraw w zakresie pomocy finansowej udzielonej w 2020 r. kołom gospodyń wiejskich, w których do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, zostały wszczęte przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego postępowania administracyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W odniesieniu do zmian zawartych w ustawie o działach administracji rządowej, ustawy o pracownikach urzędów państwowych i ustawy o Radzie Ministrów: kreowanie struktury funkcjonowania organów administracji publicznej i przypisywanie im kompetencji stanowi indywidualną kwestię poszczególnych państw, która bezpośrednio wynika z określonych celów oraz priorytetów.

W odniesieniu do zmian zawartych w ustawie o służbie cywilnej: w Republice Federalnej Niemiec, w ministerstwach funkcjonują dwa rodzaje zastępców ministra (Staatssekretäre) parlamentarni sekretarze stanu, będący politykami, często deputowanymi do Bundestagu oraz sekretarze stanu o statusie urzędnika państwowego (beamtete Staatssekretäre). Pozwala to na połączenie w kierownictwie ministerstw niezbędnego doświadczenia politycznego i parlamentarnego z wiedzą i doświadczeniem ekspercko-administracyjnym.

W Wielkiej Brytanii istnieje funkcja stałych sekretarzy, którzy są najwyższymi urzędnikami służby cywilnej (rząd nie ma wpływu na ich powoływanie i odwoływanie). Pozycja stałego sekretarza jest bardzo silna, gdyż nie tylko zarządza on ministerstwem, ale również aktywnie uczestniczy w projektowaniu i realizowaniu polityk publicznych. Stałemu sekretarzowi podlegają dyrektorzy generalni (stanowisko niższe rangą niż w Polsce). W ramach ministerstwa dyrektorom generalnym podlegają natomiast grupy zarządcze (departamenty o podobnym zakresie zadań).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw geologii	1		Minister właściwy do spraw geologii przejmuje nadzór nad Państwowym Instytutem Geologicznym – PIB,
Państwowy Instytut Geologiczny – PIB	1		Pełni funkcję państwowej służby geologicznej ze zintegrowaną hydrogeologią.
Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej	1		Utrata nadzoru nad państwową służbą hydrogeologiczną
Główny Geolog Kraju jako centralny organ administracji geologicznej	1		Przypisanie funkcji centralnego organu administracji geologicznej
Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	1	Ustawa o z dnia 10 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju	zmiana organu sprawującego nadzór z ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na ministra właściwego do spraw gospodarki
Sieć Badawcza Łukasiewicz	1	Ustawa z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz	zmiana organu sprawującego nadzór z ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na ministra

			właściwego do spraw gospodarki
Instytuty w SB Łukasiewicz	32	Sieć Badawcza Łukasiewicz	zmiana organu sprawującego nadzór z ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki na ministra właściwego do spraw gospodarki
Pracownicy MNiSW wykonujący zadania związane z nadzorem nad NCBiR oraz Siecią Badawczą Łukasiewicz		Dane MNiSW	Przeniesienie z MNiSW do MRPiT, zgodnie z nowymi kompetencjami
Osoby zajmujące stanowiska podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i ministerstwach	Stan na dzień		zmiana statusu – włączenie do korpusu służby cywilnej
Minister właściwy do spraw rozwoju wsi/Pelnomocnik do spraw lokalnych inicjatyw społecznych	2		Przejęcie spraw, związanych z udzielaniem kołom gospodyń wiejskich dotacji celowej na ich działalność od ministra do spraw rozwoju regionalnego.
Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego			Przekazanie ministrowi do spraw rozwoju wsi spraw, związanych z udzielaniem kołom gospodyń wiejskich dotacji celowej na ich działalność.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Z uwagi na organizacyjny charakter aktu prawnego nie planuje się przeprowadzenia konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Koszty												

	związane z funkcjonowaniem nowych działów administracji rządowej oraz związane z przeniesieniem poszczególnych zadań pokrywane będą w ramach przeniesienia poszczególnych części budżetu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców, sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	skrócenie czasu oczekiwania na koncesje, zapewnienie większej dostępności surowców krajowych dla przemysłu i gospodarki						
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przewiduje się niemierzalne, pozytywne skutki zmian na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Projekt pozostaje bez wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	poprawa jakości zarządzania zasobami surowcowymi poprzez wzmocnienie roli Głównego Geologa Kraju oraz większa skuteczność wykonywania zadań państwa w obszarze geologia poprzez integrację służb (państwowej służby geologicznej i państwowej służby hydrogeologicznej).	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkami, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie Rady Legislacyjnej

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171 oraz z 2020 r. poz. 568, 696 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organizację i tryb działania Rady Legislacyjnej, zwanej dalej „Radą”, wysokość wynagrodzenia członków Rady oraz osób zaproszonych do udziału w pracach Rady, a także szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty wynagrodzenia.

§ 2. 1. Rada liczy nie więcej niż 20 członków.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje, spośród członków Rady:

- 1) przewodniczącego Rady;
- 2) wiceprzewodniczącego Rady oraz sekretarza Rady – na wniosek przewodniczącego Rady.

§ 3. 1. Organem Rady jest przewodniczący Rady.

2. Przewodniczący Rady w szczególności:

- 1) kieruje pracami Rady i reprezentuje ją na zewnątrz;
- 2) ustala regulamin Rady;
- 3) wyznacza terminy posiedzeń Rady i im przewodniczy;
- 4) powołuje zespoły oraz określa ich skład i zadania;
- 5) kieruje poszczególnymi sprawami do zespołów Rady albo poszczególnych członków Rady w celu przygotowania, odpowiednio, wniosków lub opinii zespołu albo wniosków lub projektu opinii Rady;
- 6) zapewnia sprawne rozpatrywanie spraw oraz terminowe przedstawianie wniosków lub opinii w sprawach rozpatrywanych przez Radę;
- 7) informuje Radę o pracy zespołów oraz o sposobie wykorzystania wniosków lub opinii opracowanych przez Radę;
- 8) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie z działalności Rady.

§ 4. 1. Przewodniczący Rady może powoływać zespoły do przygotowania wniosków lub opinii w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 1b pkt 3–6 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów.

2. Zespołami kierują przewodniczący zespołów powoływani i odwoływani przez przewodniczącego Rady.

3. Wnioski i opinie zespołu podpisują przewodniczący zespołu i przewodniczący Rady.

§ 5. 1. Wnioski i opinie Rady są przyjmowane na posiedzeniach Rady.

2. W sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach mniejszej wagi Rada może sformułować swoje stanowisko w trybie obiegowym.

§ 6. Przewodniczący Rady może zwrócić się do organu administracji rządowej, który opracował projekt dokumentu rządowego, o przedstawienie dodatkowych informacji i materiałów, jeżeli są one niezbędne do rozpatrzenia sprawy przez Radę, a w szczególności o uzupełnienie uzasadnienia projektu dokumentu rządowego.

§ 7. Opinie, oceny i wnioski Rady oraz zespołów Rady są przedstawiane wnioskodawcy oraz Prezesowi Rady Ministrów niezwłocznie po ich przyjęciu. Odpisy opinii, ocen i wniosków doręcza się przewodniczącemu stałego komitetu Rady Ministrów, właściwym ministrom i kierownikom urzędów centralnych, Sekretarzowi Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

§ 8. 1. Wysokość wynagrodzenia ryczałtowego za udział w posiedzeniach Rady, dla członków Rady, przy zastosowaniu następujących mnożników stanowiących wielokrotność kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, wynosi:

- 1) dla przewodniczącego Rady – 6,0;
- 2) dla wiceprzewodniczącego Rady – 3,5;
- 3) dla sekretarza Rady i pozostałych członków Rady – 2,1.

2. Wysokość wynagrodzenia za sporządzenie opinii, ekspertyz oraz innych opracowań, stanowiących przedmiot prawa autorskiego i objętych jego ochroną na podstawie odrębnych przepisów, dla członków Rady, przy zastosowaniu następujących mnożników stanowiących wielokrotność kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, wynosi:

- 1) 1,0 – w przypadku sporządzenia przez jednego członka Rady;
- 2) 0,5 – w przypadku sporządzenia przez dwóch lub więcej członków Rady.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest płatne z dołu na koniec miesiąca.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, jest płatne za każdą opinię, ekspertyzę lub inne opracowanie i jest wypłacane w miesiącu następującym po przyjęciu opinii lub otrzymaniu ekspertyzy lub innego opracowania przez Radę.

5. W przypadku sporządzenia jednej opinii, ekspertyzy lub innego opracowania przez kilku członków Rady wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przysługuje każdemu z autorów w pełnej wysokości.

6. Jeżeli powołanie członków Rady następuje później niż w piętnastym dniu miesiąca kalendarzowego, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, za miesiąc w którym następuje powołanie, przysługuje w 25% wysokości ustalonej zgodnie z ust. 1.

7. Jeżeli kadencja Rady upływa wcześniej niż w piętnastym dniu miesiąca kalendarzowego, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, za miesiąc kalendarzowy, w którym następuje upływ kadencji, przysługuje w 25% wysokości ustalonej zgodnie z ust. 1.

§ 9. 1. Członek Rady zawiadamia przewodniczącego Rady o niemożności czasowego uczestniczenia w jej pracach, w szczególności z powodu urlopu wypoczynkowego, naukowego lub dla poratowania zdrowia, niezdolności do pracy w związku z chorobą albo z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym chorym członkiem rodziny.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 8 ust. 1, nie przysługuje członkowi Rady nieuczestniczącemu w posiedzeniu Rady w danym miesiącu kalendarzowym, a także w przypadku braku posiedzeń w danym miesiącu kalendarzowym.

§ 10. 1. Wysokość wynagrodzenia dla osób zaproszonych do udziału w pracach Rady, przy zastosowaniu następujących mnożników stanowiących wielokrotność kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, wynosi:

- 1) 0,35 – wynagrodzenie ryczałtowe za udział w posiedzeniach Rady, za każdy dzień posiedzenia;
- 2) 1,0 – za sporządzenie opinii lub ekspertyzy.

2. Do wypłaty wynagrodzenia stosuje się § 8 ust. 3 i 4.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2019 r. poz. 1171, z późn. zm.). W związku ze zmianą treści tego upoważnienia dokonaną ustawą z dnia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art. 14 ust. 3 ustawy o Radzie Ministrów Prezes Rady Ministrów ma określić, w drodze rozporządzenia, organizację i tryb działania Rady Legislacyjnej oraz osób zaproszonych do udziału w pracach Rady Legislacyjnej, a także szczegółowe warunki przyznawania i wypłaty wynagrodzenia, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania Rady Legislacyjnej i wypełniania przez nią obowiązków wynikających z ustawy, a także zakres obowiązków członków Rady Legislacyjnej oraz uczestnictwo w posiedzeniach Rady Legislacyjnej jej członków i osób zaproszonych do udziału w pracach.

Regulacje dotyczące zasad i trybu funkcjonowania Rady Legislacyjnej były dotychczas określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie zadań Rady Legislacyjnej oraz szczegółowych zasad i trybu jej funkcjonowania (Dz. U. z 2011 r. poz. 21). W wyniku nowelizacji ustawy o Radzie Ministrów szereg norm zawartych w akcie wykonawczym zyskało status norm ustawowych. W związku z powyższym w projektowanym rozporządzeniu znalazły się tylko te przepisy, które nie zostały ujęte w ustawie.

Projekt rozporządzenia określa zatem maksymalną liczbę członków Rady Legislacyjnej, organ Rady, którym jest przewodniczący Rady legislacyjnej i jego kompetencje, tryb pracy Rady, w tym możliwość powoływania zespołów, a także wysokość wynagrodzenia i warunki jego otrzymywania.

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Rozporządzenie nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do postanowień § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. KPDPUE.920.1246.2020.ASS(4)(ebk)
dot.: RM-10-93-20 *tekst ostateczny* z 13.11.2020 r.

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Michał Dworczyk
Minister – Członek Rady Ministrów